

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (sedmi senat)

z dne 23. oktobra 2008 *

V zadevi T-256/07,

People's Mojahedin Organization of Iran, s sedežem v Auvers-sur-Oise (Francija), ki jo zastopata J.-P. Spitzer, odvetnik, in D. Vaughan, QC,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata M. Bishop in E. Finnegan, zastopnika,

tožena stranka,

ob intervenciji

Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki sta ga sprva zastopali V. Jackson in T. Harris, nato V. Jackson, zastopnici, skupaj z S. Lee in M. Gray, barristers,

* Jezik postopka: angleščina.

Komisije Evropskih skupnosti, ki so jo sprva zastopali S. Boelaert in J. Aquilina, nato S. Boelaert, P. Aalto in P. van Nuffel, zastopniki,

in

Kraljevine Nizozemske, ki jo zastopata M. de Grave in Y. de Vries, zastopnika,

intervenientki,

katere prvotni predmet je predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2007/445/ES z dne 28. junija 2007 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in razveljavitvi sklepov 2006/379/ES in 2006/1008/ES (UL L 169, str. 58) v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko,

**SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (sedmi senat),**

v sestavi N. J. Forwood (poročevalec), predsednik, D. Šváby in L. Truchot, sodnika,
sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 6. marca 2008

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- ¹ Za predstavitev najpomembnejših vidikov dejanskega stanja tega spora je treba napotiti na točke od 1 do 26 sodbe Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 2006 v zadevi Organizacija Mudžahidov iranskega ljudstva proti Svetu (T-228/02, ZOdl., str. II-4665, v nadaljevanju: sodba OMPI).

- 2 Po ustni obravnavi z dne 7. februarja 2006 v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba OMPI, vendar pred njeno razglasitvijo, je Svet sprejel Sklep 2006/379/ES z dne 29. maja 2006 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in razveljavitvi Sklepa 2005/930/ES (UL L 144, str. 21). Ugotovljeno je, da je Svet s tem sklepom ohranil ime tožeče stranke na seznamu priloge k Uredbi Sveta (ES) št. 2580/2001 z dne 27. decembra 2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu (UL L 344, str. 70, popravek UL 2007, L 164, str. 36 (FR)) (v nadaljevanju: izpodbijani seznam).
- 3 Sodišče prve stopnje je s sodbo OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, razglasilo ničnost Sklepa Sveta 2005/930/ES z dne 21. decembra 2005 o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 in o razveljavitvi Sklepa 2005/848/ES (UL L 340, str. 64) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, ker ni bil utemeljen, ker je bil sprejet v okviru postopka, v katerem ni bila spoštovana pravica tožeče stranke do obrambe, in ker samo Sodišče prve stopnje ni moglo izvesti sodnega nadzora zakonitosti tega sklepa (v točki 1 zgoraj navedena sodba OMPI, točka 173).
- 4 Svet je 21. decembra 2006 sprejel Sklep 2006/1008/ES o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 (JO L 379, str. 123). S tem sklepom je Svet na izpodbijani seznam dodal imena nekaterih oseb, skupin in organizacij.
- 5 Svet je z dopisom z dne 30. januarja 2007 tožečo stranko obvestil, da naj bi navedeni razlogi za vpis na izpodbijani seznam po njegovem mnenju še vedno veljali in je zato njeno ime nameraval ohraniti na tem seznamu. Temu dopisu je bila priložena obrazložitev Sveta. Tožeča stranka je bila ravno tako obveščena, da lahko v roku enega

meseca Svetu predloži svoja stališča v zvezi z njegovo namero ohraniti njeno ime na seznamu in v zvezi s trditvami, ki jih je v zvezi s tem navedel, ter vsa dokazila.

- 6 V obrazložitvi, priloženi temu pismu, je Svet med drugim navedel, da je pristojni organ v smislu člena 1(4) Skupnega stališča Sveta 2001/931/SZVP z dne 27. decembra 2001 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu (UL L 344, str. 93) sprejel sklep glede tožeče stranke, namreč sklep Secretary of State for the Home Department (ministrstvo za notranje zadeve, v nadaljevanju: Home Secretary) Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska z dne 28. marca 2001, na podlagi katerega je bila tožeča stranka v skladu s Terrorism Act 2000 (zakon o terorizmu 2000) (v nadaljevanju: sklep Home Secretary) prepovedana kot organizacija, vpletena v terorizem. Potem ko je ugotovil, da sklep, o katerem se v skladu z navedenim zakonom lahko ponovno odloča („review“), še vedno velja, je Svet menil, da razlogi za uvrstitev tožeče stranke na izpodbijani seznam še vedno obstajajo.
- 7 Tožeča stranka je z dopisi z dne 27. februarja ter 19., 20. in 26. marca 2007 Svetu v odgovor predložila svoja stališča. Zlasti je navedla, da po sodbi OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, ni mogoče veljavno sprejeti kakršnegakoli sklepa o „ohranitvi“ na izpodbijanem seznamu. Prav tako je grajala razloge, ki jih je navedel Svet v utemeljitev tega sklepa, in postopek, ki ga je uporabil. Nazadnje je zahtevala, naj se ji zagotovi dostop do spisa Sveta.
- 8 V obliki dopisa z dne 30. marca 2007 je Svet tožeči stranki poslal sveženj šestnajstih dokumentov. Glede posredovanja drugih dokumentov iz spisa je navedel, da je treba za mnenje najprej vprašati državo oziroma države članice izvora.

- 9 Tožeča stranka je v dopisu z dne 16. aprila 2007 navedla, da je bilo zanjo izjemno pomembno, da ima dostop do vseh dokumentov iz spisa in da jih ima možnost komentirati pred sprejetjem sklepa. Odvetniki tožeče stranke so istega dne na Svet naslovili skupno mnenje, v katerem so ponovili predhodno navedene argumente in povrh ugovarjali temu, da bi sklep Home Secretary lahko bil pravna podlaga nameravanega sklepa.
- 10 Svet je v mnenju, objavljenem 25. aprila 2007 v Uradnem listu (C 90, str. 1), obvestil osebe, skupine in organizacije, navedene v direktivah 2006/379 in 2006/1008, da je njihova imena nameraval ohraniti na izpodbijanem seznamu. Svet je prav tako obvestil zainteresirane subjekte, da je bilo mogoče nanj nasloviti zahtevo za pridobitev poročila o razlogih za njihov vpis na zadevni seznam (razen če o tem niso bili že obveščeni).
- 11 Svet je z dopisom z dne 14. maja 2007 tožeči stranki poslal dodatni dokument iz tega spisa. Glede drugih, še neposredovanih, dokumentov je Svet navedel, da je država izvora nasprotovala njihovem razkritju. Svet je med drugim temu dopisu priložil sporočilo svojega generalnega sekretariata, naslovljeno na odbor stalnih predstavnikov (COREPER) z dne 19. januarja 2007 (dokument 5418/1/07 REV 1), z naslovom „spremljanje sodb [OMPI]“, kateremu je bil priložen osnutek pisma in poročilo o razlogih z vsebino, enako vsebini pisma Sveta tožeči stranki z dne 30. januarja 2007, navedenega v točki 5 zgoraj.
- 12 Tožeča stranka je z dopisom z dne 29. maja 2007 predložila dodatna stališča, v katerih je preučila dokumente, ki ji jih je posredoval Svet. Med drugim je vztrajala pri tem, da se v spis vključi razbremenilne dokaze, ki jih je predložila.

- 13 Svet je z dopisom z dne 12. junija 2007 tožečo stranko obvestil, da so bile delegacijam držav članic razdeljene kopije njenih dopisov in vseh razbremenilnih dokazov, ki jih je predložila.
- 14 Svet je 28. junija 2007 sprejel Sklep 2007/445/ES o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 in o razveljavitvi sklepov 2006/379 in 2006/1008 (UL L 169, str. 58). V skladu s členom 1 tega sklepa je seznam, določen v členu 2(3) Uredbe št. 2580/2001, nadomestil seznam iz priloge. Ugotovljeno je, da se ime tožeče stranke pojavi v tej prilogi.
- 15 Sklep 2007/445 je bil tožeči stranki vročen v obliki dopisa Sveta z dne 29. junija 2007 (v nadaljevanju: prvi dopis o vročitvi). Poročilo o razlogih, priloženo k temu pismu, je v bistvu popolnoma enako tistemu, ki je bilo priloženo k dopisu z dne 30. januarja 2007 (glej točko 6 zgoraj).

Postopek in nova dejstva med postopkom

- 16 Tožeča stranka je 16. julija 2007 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila to tožbo.
- 17 Tožeča stranka je z ločenim aktom, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje, vložila predlog, naj se zadeva obravnava po hitrem postopku, v skladu s členom 76a Poslovnika Sodišča prve stopnje. Svet je 30. julija 2007 predstavil svoja stališča glede tega predloga.

- 18 Sodišče prve stopnje (drugi senat) je 13. septembra 2007 sklenilo, da pred obravnavanjem tega predloga v skladu s členom 64 Poslovnika pozove zastopnike strank na neformalni sestanek v navzočnosti sodnika poročevalca. Ta sestanek je bil 10. oktobra 2007.
- 19 Ker je bila sestava senatov Sodišča prve stopnje na začetku sodnega leta spremenjena, je bil sodnik poročevalec razporejen v sedmi senat, ki mu je bila ta zadeva posledično dodeljena.
- 20 Sodišče prve stopnje (sedmi senat) je 11. oktobra 2007 sklenilo, da se zadeva obravnava po hitrem postopku, pod pogojem, da tožeča stranka v roku sedmih dni predloži skrajšano različico svoje tožbe ter seznam zgolj tistih prilog, ki jih je v skladu z osnutkom, ki ga je pripravila za neformalni sestanek, treba upoštevati. Tožeča stranka je izpolnila ta pogoj.
- 21 S sklepom predsednika sedmega senata Sodišča prve stopnje z dne 20. novembra 2007 je bila po zaslišanju strank v podporo predlogom Sveta dovoljena intervencija Združenemu kraljestvu, Komisiji Evropskih skupnosti in Kraljevini Nizozemski.
- 22 S sklepom (Open Determination) PC/02/2006 z dne 30. novembra 2007 je Proscribed Organisations Appeal Commission (komisija za pritožbe v zvezi s prepovedanimi organizacijami, Združeno kraljestvo, v nadaljevanju: POAC) ugodila pritožbi zoper

sklep Home Secretary z dne 1. septembra 2006, s katerim je bila zavrnjena odprava prepovedi delovanja tožeče stranke kot organizacije, vpletene v terorizem, in odredila Home Secretary, da parlamentu Združenega kraljestva predloži osnutek sklepa (Order), da se ime tožeče stranke odstrani s seznama organizacij, prepovedanih na podlagi Terrorism Act 2000 (v nadaljevanju: sklep POAC).

23 Tožeča stranka je v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje v obliki dopisa z dne 5. decembra 2007, po eni strani, predložila kopijo sklepa POAC in, po drugi strani, kopijo dopisa, ki ga je istega dne sama naslovila na Svet, da bi se njeno ime izbrisalo iz izpodbijanega seznama spričo sklepa POAC.

24 Sodišče prve stopnje (sedmi senat) je z dopisom z dne 12. decembra 2007 strankam postavilo pisna vprašanja glede morebitnega učinka sklepa POAC na to zadevo in možnosti, da se zadeva obravnava po hitrem postopku.

25 POAC je s sklepom z dne 14. decembra 2007 zavrnila zahtevo Home Secretary, da se odobri vložitev pritožbe pri Court of Appeal (England & Wales) (pritožbeno sodišče (Anglija in Wales), Združeno kraljestvo) zoper sklep POAC z dne 30. novembra 2007. POAC je zavrnitev utemeljila z okoliščino, da za nobenega od argumentov, ki jih je navedel Home Secretary, ni obstajala dejanska možnost za uspeh.

26 Svet je 20. decembra 2007 sprejel Sklep 2007/868/ES o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 in razveljavitvi Sklepa 2007/445 (UL L 340, str. 100). Na podlagi člena 1

tega sklepa se seznam iz člena 2(3) nadomesti s seznamom iz priloge. Ugotovljeno je, da je ime tožeče stranke povzeto v točki 2.19 te priloge, pod naslovom „Skupine in organizacije“.

- 27 Home Secretary je 28. decembra 2007 pri Court of Appeal vložil novo zahtevo, da se odobri vložitev pritožbe zoper sklep POAC.
- 28 Sklep 2007/868 je bil tožeči stranki vročen z dopisom Sveta z dne 3. januarja 2008 (v nadaljevanju: drugi dopis o vročitvi). Svet je v tem dopisu v bistvu menil, da naj bi še vedno obstajali razlogi za ohranitev imena tožeče stranke na izpodbijanem seznamu, o katerih je bil obveščen zainteresirani subjekt. Glede sklepa POAC je Svet dodal, da je Home Secretary zahteval, da se odobri vložitev pritožbe zoper ta sklep.
- 29 Poročilo o razlogih, priloženo k drugemu dopisu o vročitvi, je popolnoma enako tistemu, ki je bilo priloženo k prvemu dopisu o vročitvi (glej točko 15 zgoraj).
- 30 Tožeča stranka je z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 11. januarja 2008, Sodišče prve stopnje obvestila o sprejetju Sklepa 2007/868. Zahtevala je, da se ji dovoli, da svoje predloge v tej zadevi prilagodi tako, da se njena tožba nanaša na razglasitev ničnosti tega sklepa. Nadalje je zahtevala, da Sodišče prve stopnje nadaljuje z obravnavanjem zadeve po hitrem postopku, in navedla, da je ta zadeva zaradi sprejetja zadevnega sklepa še bolj nujna.

- 31 Svet, Združeno kraljestvo in Komisija so 15. in 16. januarja 2008 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje predložili svoja pisna stališča v odgovor na vprašanja Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 2007.
- 32 Sodišče prve stopnje (sedmi senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca sklenilo začeti ustni postopek in je v okviru ukrepov procesnega vodstva, določenih v členu 64 Poslovnika Sodišča prve stopnje, 5. februarja 2008 na sodno tajništvo naslovilo dopis, s katerim je:
- pozvalo Svet in intervenientki, naj podajo svoja pisna stališča glede zahteve tožeče stranke, da se prilagodijo predlogi iz točke 30 zgoraj;
 - zahtevalo, da Svet in Združeno kraljestvo predložita vse dokumente v zvezi s postopkom sprejetja Sklepa 2007/868, če se nanašajo na tožečo stranko;
 - Združenemu kraljestvu odobrilo vložitev intervencijske vloge.
- 33 Svet, Komisija in Nizozemska so v svojih pisnih stališčih v odgovor na te ukrepe procesnega vodstva, vloženih v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 19. in 21. februarja 2008, navedli, da ne nasprotujejo zahtevi, da se prilagodijo predlogi tožeče stranke iz točke 30 zgoraj.

- 34 Nasprotno, Združeno kraljestvo je v svoji intervencijski vlogi, vloženi v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 21. februarja 2008, ob sklicevanju na točko 34 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, poudarilo, da bi se moral sodni nadzor Sodišča prve stopnje v tem primeru nanašati zgolj na Sklep 2007/868. Po mnenju te intervenientke Sklep 2007/445 ne more biti več predmet takega nadzora, ker ga je razveljavil Sklep 2007/868.
- 35 Svet in Združeno kraljestvo sta poleg tega izpolnila zahtevo Sodišča prve stopnje, da predložita dokumente v zvezi s postopkom sprejetja Sklepa 2007/868, kolikor se ta nanaša na tožečo stranko. Vendar je ob tej priložnosti Združeno kraljestvo zahtevalo, da se informacij iz teh dokumentov, ki jih je predložilo, ne razkrije javnosti.
- 36 Stranke so na obravnavi 6. marca 2008 podale ustne navedbe in odgovore na vprašanja Sodišča prve stopnje.
- 37 Tožeča stranka je z dopisom z dne 13. maja 2008 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila kopijo sodbe Court of Appeal z dne 7. maja 2008, s katero je bila zavrnjena zahteva Home Secretary, da se odobri vložitev pritožbe zoper sklep POAC pred tem sodiščem (v nadaljevanju: sodba Court of Appeal). V istem dopisu je tožeča stranka podala določena stališča glede te sodbe.
- 38 Sodišče prve stopnje (sedmi senat) je s sklepom z dne 12. junija 2008 odredilo ponovni začetek ustnega postopka, v skladu s členom 62 Poslovnika, da bi drugim strankam omogočilo, da zavzamejo stališče v zvezi z novimi dejavniki.

39 Sodno tajništvo je z dopisom z dne 12. junija 2008 druge stranke pozvalo, naj predložijo svoja stališča v zvezi z dopisom tožeče stranke z dne 13. maja 2008 in s sodbo Court of Appeal.

40 Potem ko je Svet tej zahtevi ugodil z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu 7. julija 2008, tožeča stranka pa ni imela pravice, da na to odgovori, je Sodišče prve stopnje s sklepom z dne 15. julija 2008 sklenilo, da ponovno konča ustni postopek.

Predlogi strank

41 Tožeča stranka v tožbi predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

- razglasi ničnost Sklepa 2007/445 v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

42 Tožeča stranka v svojem dopisu z dne 11. januarja 2008, naslovljenem na Sodišče prve stopnje, slednjemu prav tako predlaga, naj razglasi ničnost Sklepa 2007/868 v delu, v katerem se nanaša nanjo.

43 Svet predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

- zavrne tožbo;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

44 Združeno kraljestvo, Komisija in Nizozemska podpirajo prvega od predlogov Sveta.

Postopkovne posledice razveljavitve in nadomestitve Sklepa 2007/445

45 Kot izhaja iz točke 26 zgoraj, je bil Sklep 2007/445 po vložitvi tožbe razveljavljen in nadomeščen s Sklepom 2007/868. Tožeča stranka je zahtevala, da se njeni prvotni tožbeni predlogi prilagodijo tako, da s tožbo zahteva razglasitev ničnosti obeh teh sklepov.

46 Zato je treba spomniti, da je treba, če sklep ali uredbo, ki neposredno in posamično zadeva posameznika, med postopkom nadomesti akt z enako vsebino, šteti, da gre za novo dejstvo, na podlagi katerega lahko tožeča stranka prilagodi svoje predloge in tožbene razloge. Dejansko bi bilo v nasprotju s pravičnim sojenjem in z zahtevo po

ekonomičnosti postopka, če bi tožeča stranka morala vložiti novo tožbo. Poleg tega bi bilo krivično, če bi zadevna institucija lahko, da bi nasprotovala ugovorom zoper sklep iz tožbe, predložene sodniku Skupnosti, spremenila izpodbijani akt ali ga nadomestila z drugim in se med postopkom sklicevala na to spremembo ali nadomestitev, da bi drugi stranki onemogočila razširitev njenih prvotnih tožbenih predlogov in razlogov, ki so obstajali pred zadnjim aktom, ali vložitev dodatnih tožbenih predlogov in razlogov zoper le-tega (glej v točki 1 zgoraj navedeno sodbo OMPI, točki 28 in 29, in navedena sodna praksa).

⁴⁷ Zato je treba v skladu s to sodno prakso v tem primeru ugoditi zahtevi tožeče stranke in šteti, da je predmet njene tožbe prav tako razglasitev ničnosti Sklepa 2007/868, od datuma, ko se je končal ustni postopek, v delu, v katerem se ta sklep nanaša nanjo, in ji omogočiti, da ponovno oblikuje svoje predloge, tožbene razloge in trditve v smislu teh novih okoliščin, kar zanjo pomeni pravico predložiti dodatne predloge, tožbene razloge in trditve (v točki 1 zgoraj navedena sodba OMPI, točka 30).

⁴⁸ Poleg tega ima tožeča stranka še naprej interes za razglasitev ničnosti Sklepa 2007/445 v delu, v katerem se nanaša nanjo, ker razveljavitev akta institucije ne pomeni priznanja njegove nezakovitosti z učinkom *ex nunc*, za razliko od razveljavitvene sodbe, na podlagi katere je razveljavljeni akt retroaktivno izločen iz pravnega reda in za katerega se šteje, da sploh ni obstajal (glej v točki 1 zgoraj navedeno sodbo OMPI, točki 34 in 35, in navedena sodna praksa; glej v tem smislu tudi sodbo Sodišča z dne 12. februarja 1960 v združenih zadevah Geitling in drugi proti Visoki oblasti, od 16/59 do 18/59, Recueil, str. 45, 65). Zato je treba šteti, da se nadzor Sodišča prve stopnje razteza tudi na ta sklep, v nasprotju s tem, kar trdi Združeno kraljestvo zaradi napačnega razumevanja točk 34 in 35 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj.

⁴⁹ Sodišče prve stopnje bo v tej sodbi postopno odločilo glede predloga za razglasitev ničnosti Sklepa 2007/445 in glede predloga za razglasitev ničnosti Sklepa 2007/868.

Predlog za razglasitev ničnosti Sklepa 2007/445

- 50 Tožeča stranka v podporo svojim predlogom za razglasitev ničnosti Sklepa 2007/445 v bistvu navaja pet tožbenih razlogov. Prvi tožbeni razlog, ki je razdeljen na pet delov, je kršitev člena 233 ES in načel, ki jih je Sodišče prve stopnje vzpostavilo v sodbi OMPI, navedena v točki 1 zgoraj. Drugi tožbeni razlog je kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve. Tretji tožbeni razlog je kršitev člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001. Četrty tožbeni razlog je kršitev pravil glede dokaznega bremena in očitno napačna presoja dokazov. Peti tožbeni razlog je napačna uporaba oziroma zloraba pooblastil.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 233 ES in načel, ki jih je Sodišče prve stopnje vzpostavilo s sodbo OMPI

Prvi del prvega tožbenega razloga

- 51 Tožeča stranka v prvem delu prvega tožbenega razloga navaja, da je v okviru uvodnih izjav iz Sklepa 2007/445 in po obrazložitvi v prvem dopisu o vročitvi Svet sklenil, da „ohrani“ njeno ime na izpodbijanem seznamu na podlagi dejstva, da je Sklep 2006/445, ki ga Sodišče prve stopnje ni razglasilo za ničnega, še vedno veljal. Sklep 2007/445 tako temelji na „neprekinjeni veljavnosti“ Sklepa 2006/379.

- 52 Tožeča stranka nadalje v bistvu uveljavlja, da Svet ni imel pravice „ohraniti“ imena tožeče stranke na izpodbijanem seznamu, ker je bil Sklep 2005/930 razglašen za ničen s sodbo OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, in da je bilo treba vse ostale sklepe Sveta, zlasti Sklep 2006/379, na podlagi iste sodbe šteti *ipso iure* za nične v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko, če so bile v zvezi z njimi storjene iste postopkovne napake (kršitev pravice do obrambe) in obličnostne napake (neobstoje obrazložitve), kot tiste, ki so imele za posledico razglasitev ničnosti Sklepa 2005/930.
- 53 Tožeča stranka se sklicuje zlasti na točko 35 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, v kateri je Sodišče prve stopnje navedlo, po eni strani, da je na podlagi razveljavitvene sodbe „razveljavljeni akt retroaktivno izločen iz pravnega reda in za katerega se šteje, da sploh ni obstajal“ in, po drugi strani, da bi Svet „moral [...] v primeru razglasitve ničnosti izpodbijanih aktov sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe v skladu s členom 233 ES, kar lahko pripelje do tega, da spremeni ali umakne, kot v obravnavani zadevi, morebitne akte, ki so razveljavili in nadomestili izpodbijane akte, ki so bili sprejeti po koncu ustnega postopka“. Po mnenju tožeče stranke Svet v teh okoliščinah pri sprejetju Sklepa 2007/445 ne bi bil upravičen, da bi se skliceval na dejstvo, da Sodišče Sklepa 2006/379 ni razglasilo za ničnega.
- 54 V zvezi s tem je treba spomniti, da je Sodišče prve stopnje s sodbo OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, razglasilo za ničnega Sklep 2005/930 v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko. Sodišče prve stopnje, nasprotno, ni razglasilo za ničnega Sklepa 2006/379, saj ta ni mogel biti predmet njegovega sodnega nadzora, ker je bil sprejet po koncu ustnega postopka in ker tožeča stranka ni zahtevala ponovnega začetka tega postopka, da bi ponovno oblikovala svoje predloge glede na novo okoliščino, namreč njegovo sprejetje (glej tudi v točki 1 zgoraj navedeno sodbo OMPI, točka 33).
- 55 Poleg tega za akte institucij Skupnosti, čeprav so nepravilni, v skladu z ustaljeno sodno prakso velja domneva zakonitosti, zaradi česar imajo pravne učinke, dokler niso umaknjeni, razglašeni za nične v okviru ničnostne tožbe ali razveljavljeni zaradi predloga za sprejetje predhodne odločbe ali ugovora nezakonitosti (glej v tem smislu

sodbe Sodišča z dne 1. aprila 1982 v zadevi Dürbeck proti Komisiji, 11/81, Recueil, str. 1251, točka 17; z dne 26. februarja 1987 v zadevi Consorzio Cooperative d'Abruzzo proti Komisiji, 15/85, Recueil, str. 1005, točka 10; z dne 15. junija 1994 v zadevi Komisija proti BASF in drugim, C-137/92 P, Recueil, str. I-2555, točka 48; z dne 8. julija 1999 v zadevi Chemie Linz proti Komisiji, C-245/92 P, Recueil, str. I-4643, točka 93, in z dne 5. oktobra 2004 v zadevi Komisija proti Grčiji, C-475/01, ZOdl., str. I-8923, točka 18).

⁵⁶ Izjema od tega načela so akti, pri katerih so podane tako očitne in hude nepravilnosti, da jih pravni red Skupnosti ne more dopustiti, in za katere se šteje, da nimajo nobenega, niti začasnega pravnega učinka, in so torej pravno neobstoječi. Namen te izjeme je ohranitev ravnovesja med bistvenima, vendar včasih protislovnima zahtevama, ki jima mora zadostiti pravni red, in sicer med stabilnostjo pravnih odnosov in spoštovanjem zakonitosti (v točki 55 zgoraj navedene sodbe Komisija proti BASF in drugim, točka 49; Chemie Linz proti Komisiji, točka 94, in Komisija proti Grčiji, točka 19).

⁵⁷ Resnost posledic, ki se navezujejo na ugotovitev neobstoja akta institucij Skupnosti, terja, da je taka ugotovitev zaradi pravne varnosti mogoča le v zelo izjemnih primerih (v točki 55 zgoraj navedene sodbe Komisija proti BASF in drugim, točka 50; Chemie Linz proti Komisiji, točka 95, in Komisija proti Grčiji, točka 20).

⁵⁸ Sklepa 2006/379 se kot takega ne more šteti za neobstoječi akt, tudi če bi bile v zvezi z njim, kot je trdila tožeča stranka in ne da bi temu nasprotoval Svet, storjene iste oblikovne in postopkovne kršitve, kot so tiste v zvezi s Sklepom 2005/930.

59 Iz tega izhaja, da tega sklepa Svet, v nasprotju s trditvami tožeče stranke, ne bi smel šteti za „*ipso iure* [...] ničnega“ v zvezi s tožečo stranko.

60 Glede preostalega je treba opomniti, da mora institucija, ki je sprejela akt, ki je bil razglašen za ničen, da bi se ravnala po ničnostni sodbi in jo v celoti izvršila, upoštevati ne le izrek sodbe, temveč tudi obrazložitev, ki jo utemeljuje v smislu, da je nujno potrebna za določitev točnega smisla, o čemer je bilo razsojeno v izreku. Dejansko gre za obrazložitev, ki po eni strani pravilno opredeljuje izrek, ki šteje za nezakonit, in po drugi strani razkriva specifične razloge za nezakonitost, ki je ugotovljena v izreku in jo zadevna institucija mora upoštevati, ko nadomesti akt, ki je bil razglašen za ničen (sodba Sodišča z dne 26. aprila 1988 v združenih zadevah Asteris in drugi proti Komisiji, 97/86, 99/86, 193/86 in 215/86, Recueil, str. 2181, točka 27).

61 Če ugotovitev nezakonitosti v obrazložitvi sodbe zavezuje institucijo, ki je sprejela akt, ki je bil nato razglašen za ničen, da odpravi to nezakonitost v aktu, ki bo nadomestil akt, razglašen za ničen, pa lahko, kolikor se nanaša na določbo s specifično vsebino na določenem področju, povzroči tudi druge posledice za to institucijo (v točki 60 zgoraj navedena sodba Asteris in drugi proti Komisiji, točka 28).

62 V primeru razglasitve ničnosti, kot je ta, zaradi obličnostnih in postopkovnih kršitev sklepa o zamrznitvi sredstev, ki ga je treba v skladu s členom 1(6) Skupnega stališča 2001/931 redno ponovno preverjati, mora institucija, ki je sprejela akt, najprej zagotoviti, da v zvezi z ukrepi, ki sledijo zamrznitvi sredstev, sprejetimi po ničnostni sodbi za ureditev obdobja po tej sodbi, niso storjene iste napake (glej po analogiji v točki 60 zgoraj navedeno sodbo Asteris in drugi proti Komisiji, točka 29).

- 63 Svet je v tem primeru tej zahtevi zadostil, s tem ko je vpeljal in nato takoj po razglasitvi sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, izvedel nov postopek, da bi upošteval obličnostna in postopkovna pravila, ki jih je v tej sodbi postavilo Sodišče prve stopnje, zlasti v točkah 126 (pravica do obrambe) in 151 (obrazložitev), ter tožeči stranki omogočil, da je deležna jamstev na podlagi tega novega postopka, pred sprejetjem Sklepa 2007/445 glede tožeče stranke (glej točko 88 in naslednje v nadaljevanju).
- 64 Treba je tudi priznati, da na podlagi retroaktivnega učinka ničnostnih sodb ugotovitev nezakonitosti učinkuje od dneva, ko je za ničnega razglašen akt začel veljati (v točki 60 zgoraj navedena sodba Asteris in drugi proti Komisiji, točka 30). Sodišče prve stopnje je v točki 35 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, navedlo, da bi ukrepi, potrebni za izvršitev sodbe v skladu s členom 233 ES, vodili k temu, da Svet, če je treba, po koncu ustnega postopka spremeni ali umakne akte, ki razveljavljajo in nadomeščajo Sklep 2005/930, ki je bil razglašen za ničn.
- 65 Vendar sta Svet in Združeno kraljestvo v svojih stališčih pravilno navedla, da iz te točke 35 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, ni izhajalo, da je bil Svet nujno zavezan spremeniti ali umakniti zadevne akte. Iz ustaljene sodne prakse dejansko izhaja, da če je bil akt razglašen za ničn zaradi obličnostnih ali postopkovnih kršitev, kot v obravnavani zadevi, je zadevna institucija upravičena ponovno sprejeti enak akt, tokrat ob upoštevanju zadevnih obličnostnih in postopkovnih pravil, in temu aktu dati retroaktiven učinek, če je to potrebno za uresničitev zasledovanega cilja v splošnem interesu in če so legitimna pričakovanja zainteresiranih subjektov ustrezno upoštevana (sodbi Sodišča z dne 30. septembra 1982 v zadevi Amylum proti Svetu, 108/81, Recueil, str. 3107, točke od 4 do 17, in z dne 13. novembra 1990 v zadevi Fedesa in drugi, C-331/88, Recueil, str. I-4023, točke od 45 do 47, ter sodba Sodišča prve stopnje z dne 17. oktobra 1991 v zadevi de Compte proti Parlamentu, T-26/89, Recueil, str. II-781, točka 66).

66 To sodno prakso se po analogiji uporabi v situaciji iz točke 35 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, ob upoštevanju, da je v takem primeru zadevna institucija upravičena, da ohrani v veljavi akt, ki je razveljavil ali nadomestil za ničnega razglašeni akt, sprejet po koncu ustnega postopka, tako dolgo, kolikor je absolutno potrebno za sprejetje novega akta, ki zadosti obličnostnim in postopkovnim pravilom. V tem zelo posebnem primeru bi bilo očitno v nasprotju z uresničevanjem zasledovanih ciljev v splošnem interesu, če bi se zahtevalo, da Svet najprej umakne akt, ki je v nasprotju s temi pravili, nato pa dopustilo, da novemu aktu, sprejetemu v skladu s temi pravili, da retroaktiven učinek.

67 Zato se Svetu v tem primeru, in še vedno ob domnevi, da so v zvezi s Sklepom 2006/379 storjene iste obličnostne in postopkovne kršitve, kot v zvezi s Sklepom 2005/930, ne bi moglo očitati, da je zavrnil njegovo spremembo ali umaknitev v delu, v katerem se je nanašal na tožečo stranko, tako dolgo, kolikor je bilo absolutno potrebno za sprejetje novega akta ob upoštevanju obličnostnih in postopkovnih pravil, katerih kršitev je bila sankcionirana s sodbo OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, če je ta institucija menila, da so razlogi, na katere se je opirala, da bi vključila tožečo stranko na seznam, še vedno veljali. Svet je v zvezi s tem pravilno navedel, da v sodbi OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, Sodišče prve stopnje ni odločilo glede utemeljenosti teh razlogov. Zato je bilo legitimno pričakovanje zainteresiranega subjekta ustrezno upoštevano, ker ga je Svet obvestil o svojih namerah z dopisom z dne 30. januarja 2007 (glej točko 5 zgoraj).

68 V teh okoliščinah Svetu ni mogoče očitati, da se je odločil „ohraniti“ ime tožeče stranke na izpodbijanem seznamu, oziroma da se je v ta namen zanašal na „neprekinjeno veljavnost“ Sklepa 2006/379.

69 V vsakem primeru, kot sta pravilno navedla Svet in Združeno kraljestvo, Sklep 2007/445 niti ne temelji na Sklepu 2006/379 niti ni pogojen z njegovo veljavnostjo. Čeprav drži, da je Sodišče prve stopnje v sodbi OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, da bi določilo predmet in omejitve jamstev, ki se nanašajo na spoštovanje pravice do obrambe in obveznost obrazložitve, razlikovalo med „prvotnim sklepom“ o zamrznitvi sredstev, kot določa

člen 1(4) Skupnega stališča 2001/931, in „poznejšimi sklepi“ o ohranitvi zamrznitve sredstev, po ponovnem preverjanju, kot določa člen 1(6) tega skupnega stališča, pa je vsak od teh naslednjih sklepov nov sklep, sprejet na podlagi člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001, in izhaja iz ponovnega preverjanja izpodbijanega seznama s strani Sveta (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 18. januarja 2007 v zadevi PKK in KNK proti Svetu, C-229/05 P, ZOdl., str. I-445, točka 103, ki glede te točke izrecno potrjuje sklep Sodišča prve stopnje z dne 15. februarja 2005 v zadevi PKK in KNK proti Svetu, T-229/02, ZOdl., str. II-539, točka 44).

70 V teh okoliščinah niti dejstvo, da se je Svet v uvodnih izjavah Sklepa 2007/445 skliceval na Sklep 2006/379, niti dejstvo, da se je odločil „ohraniti“ ime tožeče stranke na izpodbijanem seznamu, ne moreta vplivati na zakonitost Sklepa 2007/445.

71 V teh okoliščinah je treba prvi del prvega tožbenega razloga zavrniti kot neutemeljenega.

Drugi del prvega tožbenega razloga

72 Tožeča stranka v drugem delu tožbenega razloga navaja, da Sklep 2007/445 v delu, v katerem se nanaša nanjo, temelji na istem sklepu Home Secretary in na istih dokazih, kot so tisti, na katerih je temeljil Sklep 2005/930.

- 73 Tožeča stranka nadalje navaja, da Svet ni bil upravičen „ponovno uporabiti“ ali „reciklirati“ te dejavnike, da bi ustvaril podlago za Sklep 2007/445. Svet je ob zanašanju zgolj na te dejavnike izvedel „regularizacijo“ ob kršitvi tako načel, ki jih je postavilo Sodišče prve stopnje v sodbi OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, kot tudi načel pravne varnosti in varstva legitimnega pričakovanja.
- 74 Tožeča stranka poudarja zlasti, da bi moral Svet v delu, v katerem je bil delno za ničnega razglašen Sklep 2005/930 zaradi kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve, glede nje sprejeti nov sklep, utemeljen na novem sklepu nacionalnega organa, prav gotovo pa ne na sklepu Home Secretary ali na dokazih pred letom 2001. Ker Sklep 2007/445 temelji zgolj na teh dveh dejavnikih, je *ipso iure* ničen v delu, v katerem se nanaša nanjo.
- 75 V zvezi s tem zadostuje navedba, da razglasitev ničnosti akta zaradi obličnostnih in postopkovnih kršitev na noben način ne krši pravice institucije, ki je sprejela ta akt, da sprejme nov akt ob sklicevanju na ista dejstva in dokaze, kot so tisti, na katerih je temeljil za ničnega razglašen akt, če tokrat spoštuje obličnostna in postopkovna pravila, katerih kršitev je bila sankcionirana, in če se ustrezno upošteva legitimno pričakovanje zainteresiranih subjektov (glej tudi točko 65 zgoraj).
- 76 V tej zadevi okoliščina, da Sklep 2007/445 v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, temelji na istem sklepu Home Secretary in na istih dokazih, kot so tisti, na katerih je temeljil Sklep 2005/930, ne bi vplivala na zakonitost tega akta, tudi če bi bila dokazana. Nadalje, v točki 67 zgoraj je bilo že ugotovljeno, da je bilo v tem primeru legitimno pričakovanje zainteresiranega subjekta ustrezno upoštevano.

77 Zato je treba drugi del prvega tožbenega razloga zavriniti kot neutemeljenega.

Tretji del prvega tožbenega razloga

78 Tožeča stranka v tretjem, podredno navedenem, delu prvega tožbenega razloga navaja, da je Sodišče prve stopnje v sodbi OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, vzpostavilo razlikovanje med prvotnim sklepom, da se osebo uvrsti na izpodbijani seznam, in poznejšimi sklepi, da se jo na seznamu ohrani. Po njenem mnenju izhaja iz točk 143 in 145 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, da je prvotni sklep mogoče sprejeti zgolj na podlagi sklepa pristojnega nacionalnega organa. Nasprotno pa morajo biti v poznejših sklepih navedeni specifični in konkretni razlogi, na katere se Svet sklicuje. Prav tako iz točk 144 in 145 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, jasno izhaja, da je treba pred sprejetjem poznejših sklepov ponovno preveriti položaj zainteresiranega subjekta, da bi se ugotovilo, ali je še vedno vpleten v teroristične dejavnosti.

79 Po njenem mnenju iz tega izhaja, da se Svet, da bi s Sklepom 2007/445 ohranil ime tožeče stranke na izpodbijanem seznamu, ni mogel zgolj sklicevati na sklep Home Secretary ali na dogodke iz leta 2001.

80 V zvezi s tem je treba takoj navesti, da navedbe tožeče stranke izhajajo iz napačne razlage v točki 1 zgoraj navedene sodbe OMPI.

81 Zlasti iz točk od 143 do 146 in 151 navedene sodbe izhaja, da se morata obrazložitev prvotnega sklepa o zamrznitvi sredstev ter obrazložitev poznejših sklepov sklicevati ne le na pravne pogoje za uporabo Sklepa 2580/2001, zlasti na obstoj sklepa pristojnega nacionalnega organa, temveč tudi na specifične in konkretne razloge, zaradi katerih Svet pri svojem uresničevanju diskrecijske pravice za presojo meni, da se mora ukrep zamrznitve sredstev nanašati na zainteresirani subjekt.

82 Poleg tega je razvidno tako iz točke 145 navedene sodbe kot iz člena 1(6) Skupnega stališča 2001/931, na katerega napotuje tudi člen 2(3) Uredbe št. 2580/2001, da če je treba po poznejših sklepih o zamrznitvi sredstev „preverjati“ položaj zainteresiranega subjekta, to ni zgolj zato, da se ugotovi, ali je še vedno vpleten v teroristične dejavnosti, kot napačno trdi tožeča stranka, temveč zato, da se zagotovi, da ohranitev njegovega imena na seznamu „ostane utemeljena“, če je treba na podlagi novih informacij ali dokazov. V zvezi s tem je Sodišče prve stopnje navedlo, da če so razlogi za poznejši sklep o zamrznitvi sredstev v bistvu isti kot tisti, ki so že navedeni pri sprejetju predhodnega sklepa, lahko v ta namen zadostuje preprosta izjava, zlasti če je zainteresirani subjekt skupina ali organizacija (sodba Sodišča prve stopnje z dne 11. julija 2007 v zadevi Al-Aqsa proti Svetu, T-327/03, povzetek v ZOdl., str. II-79, točka 54).

83 Glede preostalega je treba ugotoviti, da trditve tožeče stranke niso podkrepljene z dejstvi. Svet se v obrazložitvi, priloženi k svojemu dopisu z dne 30. januarja 2007, naslovljenemu na tožečo stranko, ni zgolj skliceval na sklep Home Secretary. V prvem odstavku te obrazložitve se je Svet skliceval na vrsto dejanj, ki naj bi jih storila tožeča stranka in za katera je menil, da se nanje nanašajo določbe člena 1(3)(a), (b), (d), (g) in (h) Skupnega stališča 2001/931 in so bila izvršena z namenom, določenim v členu 1(3) (i) in (iii) Uredbe št. 2580/2001. Svet je v drugem odstavku svoje obrazložitve navedel, da se je člen 2(3)(ii) Uredbe št. 2580/2001 nanašal na tožečo stranko. V naslednjih odstavkih svoje obrazložitve je Svet navedel tudi, da je sklep Home Secretary, katerega namen je bil prepovedati delovanje tožeče stranke kot organizacije, vpletene v terorizem, in o katerem se je v skladu s Terrorism Act 2000 lahko ponovno odločalo („review“), še vedno veljal. Ker je Svet tudi ugotovil, da še vedno veljajo razlogi za

vključitev tožeče stranke na seznam, jo je obvestil o sklepu, da bodo zanjo še naprej veljali ukrepi, določeni v členu 2(1) in (2) Uredbe št. 2580/2001.

84 Svet je v skladu s sodno prakso, navedeno v točkah 81 in 82 zgoraj, navedel tudi specifične in konkretne razloge, zaradi katerih je pri svojem izvrševanju diskrecijske pravice za presojo menil, da se mora ukrep zamrznitve sredstev še naprej nanašati na tožečo stranko.

85 Vprašanje, ali so bili razlogi, ki jih je navedel Svet, takšni, da so pravno upravičevali sprejetje Sklepa 2007/445, tako z dejanskega kot s pravnega vidika, spada na področje nadzora zakonitosti, ki bo izvršen po preizkusu tretjega in četrtega tožbenega razloga.

86 Zato je treba tretji del prvega tožbenega razloga, in s tem ta tožbeni razlog v celoti, zavrniti kot neutemeljenega.

Drugi tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe in obveznost obrazložitve

87 Prvič, glede zatrjevanje kršitve pravice do obrambe tožeča stranka poudarja, da nikoli ni mogla učinkovito uveljavljati svojega stališča glede zatrjevanih domnevnih pojasnil za

ohranitev njenega imena na izpodbijanem seznamu. Natančneje pojasnjuje, da edina informacija, ki jo je prejela od Sveta, sega v obdobje pred letom 2001, da Svet sploh ni poskušal odgovoriti na kritike, ki jih je nanj naslovila, da ni upošteval razbremenilnih dokazov, ki jih je predložila, in da ji ni dal priložnosti, da bi predstavila svoja stališča na obravnavi.

88 V zvezi s tem je treba opomniti, da je Sodišče prve stopnje v točkah od 114 do 137 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, opredelilo namen jamstva, ki se nanaša na spoštovanje pravic obrambe v okviru sprejetja sklepa o zamrznitvi sredstev na podlagi člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001, kot tudi omejitve tega jamstva, ki jih je v takšnem okviru mogoče zakonito postaviti zainteresiranim subjektom.

89 V tem primeru izhaja iz dejstev in okoliščin, omenjenih v točkah od 5 do 13 zgoraj, da je Svet ravnal ustrezno v skladu z načeli, ki jih je Sodišče prve stopnje opredelilo v točkah od 114 do 137 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, v kontekstu sprejetja Sklepa 2007/445.

90 Prvič, Svet je tožeči stranki v prilogi k svojemu dopisu z dne 30. januarja 2007 poslal pojasnilo, v katerem so bili jasno in nedvoumno navedeni razlogi, ki so po njegovem mnenju opravičevali ohranitev njenega imena na izpodbijanem seznamu (glej tudi točko 83 zgoraj). V tem pojasnilu so bili navedeni specifični primeri terorističnih dejanj, v smislu Skupnega stališča 2001/931, za katera naj bi bila odgovorna tožeča stranka. Prav tako je navedel, da je pristojni organ Združenega kraljestva zaradi dejanj tožeče stranke moral sprejeti sklep o prepovedi tožeče stranke kot organizacije, vpletene v teroristična dejanja, da je bil ta sklep predmet preverjanja na podlagi veljavne britanske zakonodaje in da je še vedno veljal. V dopisu z dne 30. januarja 2007 je bilo navedeno, da je tožeča stranka Svetu lahko predložila svoja stališča glede njegove namere, da ohrani njeno ime na izpodbijanem seznamu, in glede razlogov, ki jih je v zvezi s tem navedel, ter vsa dokazila v roku enega meseca.

- 91 Drugič, Svet je tožeči stranki z dopisoma z dne 30. marca in 14. maja 2007 posredoval številne dokumente iz spisa. Glede drugih dokumentov je Svet v dopisu z dne 14. maja 2007 navedel, da jih ni mogel posredovati, ker država, ki mu jih je posredovala, ni podala soglasja za njihovo razkritje. V okviru te tožbe tožeča stranka ni postavila pod vprašaj te zavrnitve posredovanja določenih obremenilnih dokazov, niti razlogov, navedenih za njihovo opravičilo.
- 92 Tretjič, Svet je tožečo stranko postavil v položaj, v katerem je lahko učinkovito uveljavljala svoja stališča glede obremenilnih dokazov, kar je učinkovito izkoristila na podlagi dopisov z dne 27. februarja, 19., 20. in 26. marca ter 16. aprila in 29. maja 2007.
- 93 V zvezi s trditvijo tožeče stranke, da je Svet zavrnil njeno zahtevo, da zavzame stališče na obravnavi, zadostuje navedba, da niti zadevni predpis, namreč Uredba št. 2580/2001, niti splošno načelo upoštevanja pravice do obrambe, zainteresiranemu subjektu ne daje pravice do takega zaslišanja (glej v tem smislu in po analogiji sodbo Sodišča prve stopnje z dne 27. septembra 2005 v združenih zadevah Common Market Fertilizers proti Komisiji, T-134/03 in T-135/03, ZOdl., str. II-3923, točka 108; glej tudi v točki 1 zgoraj navedeno sodbo OMPI, točka 93).
- 94 Trditev tožeče stranke, da Svet sploh ni poskušal odgovoriti na njene kritike in ni upošteval razbremenilnih dokazov, ki jih je predložila, izhaja iz napačne presoje obveznosti, ki jih ima Svet glede spoštovanja pravice do obrambe. V tem primeru, kot je razvidno tudi iz dopisa Sveta z dne 12. junija 2007 in iz prvega dopisa o obvestitvi, je ta institucija ustrezno upoštevala predstavljena stališča in razbremenilne dokaze, ki jih je predložila tožeča stranka, zlasti s tem, ko je zagotovila, da so bili posredovani delegacijam držav članic pred sprejetjem Sklepa 2007/445.

- 95 Nasprotno, Svet ni bil dolžan odgovoriti na ta stališča ob upoštevanju teh dokumentov, če je menil, da niso upravičevali sklepov, ki jih je tožeča stranka iz njih potegnila. V zvezi s tem Sodišče prve stopnje meni, da dobesedna ponovitev pojasnila, priložena k dopisu Sveta z dne 30. januarja 2007 v pojasnilu, priloženemu k prvemu odpisu o obvestitvi, sama po sebi pomeni samo, da je Svet ohranil svoje stališče. Zaradi neobstoja drugih zadevnih dokazov, kot je v tem primeru, taka podobnost besedil ne pomeni, da naj bi Svet pri svoji presoji zadeve ustrezno upošteval trditve, ki jih je v svojo obrambo navedla tožeča stranka (glej po analogiji sodbo Sodišča prve stopnje z dne 11. marca 1999 v zadevi Thyssen Stahl proti Komisiji, T-141/94, Recueil, str. II-347, točki 117 in 118).
- 96 V preostalem je Svet v prvem pismu o obvestitvi podal specifičen odgovor na glavno trditev tožeče stranke med upravnim postopkom, da je ohranitev njenega imena na izpodbijanem seznamu mogoče utemeljiti le s trenutno in obstoječo teroristično dejavnostjo (glej tudi točko 142 spodaj).
- 97 Iz navedenega izhaja, da zatrjevana kršitev pravice do obrambe v tem primeru ni ugotovljena.
- 98 Drugič, glede zatrjevane kršitve obveznosti obrazložitve tožeča stranka poudarja, da v Uredbi št. 2007/445 niso navedeni specifični in konkretni razlogi, zaradi katerih je Svet menil, po eni strani, da se zadevna pravila uporabijo zanjo (v točki 1 zgoraj navedena sodba OMPI, točka 143) in, po drugi strani, da je bila zamrznitev sredstev po ponovni preučitvi še naprej utemeljena (v točki 1 zgoraj navedena sodba OMPI, točka 151). Svet naj zlasti ne bi upošteval informacij, ki jih je predložila tožeča stranka za obdobje po letu 2001, Sklep 2007/445 pa je glede tega obdobja brez utemeljitve.

- 99 V zvezi s tem je treba opomniti, da je Sodišče prve stopnje v točkah od 138 do 151 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, opredelilo namen jamstva, ki se nanaša na spoštovanje pravic obrambe v okviru sprejetja sklepa o zamrznitvi sredstev na podlagi člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001, kot tudi omejitve tega jamstva, ki jih je v takšnem okviru mogoče zakonito postaviti zainteresiranim subjektom.
- 100 V tem primeru iz preučitve tretjega dela prvega tožbenega razloga (glej točki 83 in 84 zgoraj) izhaja, da je Svet ustrezno upošteval načela, ki jih je Sodišče prve stopnje postavilo v točkah od 138 do 151 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, v kontekstu sprejetja Sklepa 2007/445.
- 101 Glede trditve, da Svet ni upošteval informacij, ki jih je posredovala tožeča stranka za obdobje po letu 2001, oziroma v zvezi s tem ni navedel razlogov za svoj sklep, je treba opomniti, da čeprav je Svet na podlagi člena 253 ES dolžan navesti vse razloge za sprejetje aktov in pravne preudarke, ki so ga privedli do njihovega sprejetja, pa ta določba ne zahteva, da Svet razpravlja o vseh stvarnih in pravnih dejavnikih, ki bi jih v upravnem postopku lahko navedel zainteresirani subjekt (sodbi Sodišča z dne 17. januarja 1984 v združenih zadevah VBVB in VBBB proti Komisiji, 43/82 in 63/82, Recueil, str. 19, točka 22, in z dne 18. septembra 2003 v zadevi Volkswagen proti Komisiji, C-338/00 P, Recueil, str. I-9189, točka 127, ter sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. septembra 2003 v združenih zadevah Cableuropa in drugi proti Komisiji, T-346/02 in T-347/02, Recueil, str. II-4251, točka 232).
- 102 Poleg tega in vsekakor pa je bilo v točki 96 zgoraj že ugotovljeno, da je Svet v prvem dopisu o vročitvi podal specifičen odgovor na glavno trditev tožeče stranke med upravnim postopkom, da je ohranitev njenega imena na izpodbijanem seznamu mogoče utemeljiti le s trenutno in obstoječo teroristično dejavnostjo.

103 Iz navedenega izhaja, da zatrjevana kršitev obveznosti obrazložitve v tem primeru ni ugotovljena.

104 Zato je treba drugi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljenega.

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001

105 Tožeča stranka navaja, da sta tako člen 2(3) Uredbe št. 2580/2001 kot člen 1(2), (3) in (6) Skupnega stališča 2001/931 napisana v sedanjiku. Po njenem mnenju iz tega izhaja, da mora obstajati neka tesna in neposredna časovna vez med sklepom o vključitvi in ohranitvi osebe na izpodbijanem seznamu in v ta namen upoštevni terorističnimi dejanji. Oseba je tako lahko vpisana na seznam samo, če ji je očitana obstoječa ali vsaj nedavna teroristična dejavnost. Prav tako oseba ne more biti vključena na ta seznam po ponovni preučitvi na podlagi starih dejstev.

106 V tem primeru Sklep 2007/445 ne temelji na nobenem dejstvu po letu 2001, kar zadeva tožečo stranko, ki je za obdobje po letu 2001 predložila številne razbremenilne dokaze.

107 Sodišče prve stopnje – tako kot Združeno kraljestvo in Svet – v zvezi s tem meni, da je razlaga določb Uredbe št. 2580/2001 in Skupnega stališča 2001/931 tožeče stranke preveč restriktivna in da v teh določbah nič ne prepoveduje naložitve omejevalnih

ukrepov zoper osebe ali organizacije, ki so v preteklosti izvršile teroristična dejanja, čeprav ni dokazov za to, da sedaj izvajajo takšna dejanja ali v njih sodelujejo, če okoliščine to upravičujejo.

108 Prvič, v nasprotju s tem, kar zatrjuje tožeča stranka, tega stališča ne omaja besedilo zadevnih določb. Čeprav je člen 1(2) Skupnega stališča 2001/931 napisan v sedanjiku („osebe, ki izvajajo [...]“), da opredeli to, kar je treba razumeti pod „osebe, skupine in organizacije, vpletene v teroristična dejanja“, ga je treba razumeti v smislu splošne resnice, lastne pravni opredelitvi in obdolitvi, ne pa ob sklicevanju na dano časovno obdobje. Enako velja za sedanjik v francoski različici („les personnes [...]” commettant [...]“) in angleški različici („persons committing [...]“) člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001, kar potrjuje raba sedanjika za enako obliko, uporabljeno v drugih jezikovnih različicah (glej zlasti različico v nemščini: „Personen, die eine terroristische Handlung begehen [...]“, italijanščini: „persone che commettono [...]“, nizozemščini: „personen die een terroristische daad plegen [...]“ in slovaščini: „osôb, ktoré páchajú [...]“). Nadalje je na podlagi člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 mogoče sprejetje omejevalnih ukrepov med drugim zoper osebe, ki so bile obsojene zaradi terorističnega dejanja, kar običajno vključuje teroristično dejavnost v preteklosti, ne pa aktivno zasledovano v času, ko je to ugotovljeno v sklepu o obsodbi. Nazadnje je v členu 1(6) določeno, da se imena oseb in organizacij na seznamu v prilogi preverjajo v rednih obdobjih in najmanj enkrat na šest mesecev, da se zagotovi utemeljenost njihove ohranitve na seznamu. Da se tej določbi ne vzame polnega učinka, je treba upoštevati, da omogoča ohranitev na seznamu imen oseb ali organizacij, ki niso storile nobenega novega terorističnega dejanja v obdobju šestih mesecev ali v šestih mesecih po preverjanju, če je glede na vse zadevne okoliščine njihova ohranitev na seznamu še vedno utemeljena.

109 Drugič, poudariti je treba, da je namen Uredbe št. 2580/2001 in Skupnega stališča 2001/931, tako kot Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov 1373 (2001), ki jo izvaja, boj proti grožnjam miru in mednarodni varnosti, ki jih povzročajo teroristična dejanja. Uresničitev tega cilja, ki je temeljnega pomena za mednarodno skupnost, bi lahko bila ogrožena, če bi se ukrepi zamrznitve premoženja, določeni v teh aktih, lahko

uporabili le za osebe, skupine in organizacije, ki izvajajo teroristična dejanja ali so jih izvajale v nedavni preteklosti.

110 Sicer ti ukrepi, katerih bistveni namen je preprečiti izvršitev teh aktov ali njihovo ponovitev, temeljijo bolj na presoji dejanske ali bodoče grožnje kot pa na oceni preteklega ravnanja.

111 Svet in Združeno kraljestvo sta v zvezi s tem pojasnila, da sodeč po izkušnjah začasna prekinitev dejavnosti organizacije s teroristično preteklostjo kot taka ne zagotavlja, da organizacija ne bo z njimi nadaljevala vsak čas in da zatrtje prekinitev nasilja, izraženi v teh okoliščinah, ni treba nujno verjeti. To bi se lahko zgodilo zlasti takrat, ko je neobstoj takšne dejavnosti posledica učinkovitosti naloženih sankcij, oziroma ko zadevna organizacija na ta način poskuša doseči odpravo sankcij, da bi lahko nadaljevala s prejšnjimi terorističnimi dejavnostmi. Prav tako bi se lahko to pojasnilo s težavami, s katerimi se zainteresirani subjekt sooča pri izvajanju novih terorističnih dejanj spričo učinkovitosti preventivnih ukrepov, ki so jih sprejeli pristojni organi, oziroma s časom, potrebnim za pripravo teh dejanj.

112 Ker se ti preudarki ne zdijo nerazumni, je treba navesti, da se široka pooblastila za presojo, ki jih ima Svet na voljo glede okoliščin, ki jih je treba upoštevati pri sprejetju ali ohranitvi ukrepa zamrznitve sredstev (v točki 1 zgoraj navedena sodba OMPI, točka 159), raztezajo na oceno grožnje, ki jo lahko še naprej pomeni organizacija, ki je v preteklosti izvršila teroristična dejanja, ne glede na prekinitev njenih dejavnosti med bolj ali manj dolgim obdobjem in celo očitno prenehanje teh dejavnosti.

- 113 V tem primeru okoliščina, da se je Svet glede tožeče stranke skliceval izključno na teroristična dejanja, izvršena v preteklosti, in na dejstva pred letom 2001, sama po sebi ne zadostuje za kršitev člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001.
- 114 Vprašanje, ali je s tem Svet, glede na vse druge zadevne okoliščine, prekoračil meje svojega pooblastila za presojo, spada k preučitvi četrtega tožbenega razloga.
- 115 Glede na zgoraj navedeno je treba tretji tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljenega.

Četrty tožbeni razlog: kršitev dokaznega bremena in očitna napaka pri presoji dokazov

Trditve strank

- 116 Tožeča stranka navaja, da na podlagi Uredbe št. 2580/2001 sprejeti sklepi pomenijo očitno in resno vmešavanje v pravice, zagotovljene s členoma 10 in 11 Konvencije

o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP), podpisane v Rimu 4. novembra 1950, in s členom 1 Dodatnega protokola št. 1 k EKČP. V zvezi s tem poudarja drakonske posledice, ki izhajajo zanjo iz Sklepa 2007/445.

117 Posledično tožeča stranka po eni strani navaja, da mora Svet dokazati, da je izvedba ukrepov, sprejetih zoper njo, določena v zakonu, da zasleduje legitimen cilj in je nujna v demokratični družbi.

118 Tožeča stranka po drugi strani poudarja, da Svet nosi dokazno breme za to, da je bila zamrznitev njenih sredstev na dan 28. junija 2007 še naprej zakonsko utemeljena in da mora biti raven, ki je v ta namen zahtevana v kazenskem pravu, merodajna.

119 Glede vloge Sodišča prve stopnje tožeča stranka navaja, da bi slednje v okoliščinah, kot so v tem primeru, morale ponovno objektivno preučiti celotno dejansko stanje, tako tista dejstva, ki jih je navedel Svet, kot tista, ki jih je navedla sama, da bi ugotovilo, ali je Svet imel razumne razloge za sprejetje Sklepa 2007/445 leta 2007.

120 V tem primeru naj bi bil zoper tožečo stranko sprejet Sklep 2007/445 na podlagi obremenilnih dokumentov, ki naj ne bi bili natančni, resni in kredibilni in naj bi vsi izvirali iz obdobja pred letom 2001, in ne da bi se primerno preučilo številne razbremenilne dokumente v zvezi z obdobjem po letu 2001, ki jih je predložila.

121 Glede razbremenilnih okoliščin tožeča stranka zlasti navaja, da naj bi med izrednim kongresom junija 2001 v Ashraf Cityju (Irak) sprejela enostranski sklep, da preneha z vojaškimi dejavnostmi organizacije v Iranu. Ta sklep naj bi bil potrjen na dveh rednih kongresih septembra 2001 in 2003. Tožeča stranka naj z izjemo nekaj posredovanj, ki so jih izvedle operativne enote, ki niso bile pravočasno obveščene, ne bi izvršila vojaških

operacij od leta 2001, njene operativne enote pa naj bi bile dokončno razpuščene. Prav tako naj bi Združene narode ter vladi Združenega kraljestva in Združenih držav seznanila s koordinatami vseh svojih baz.

122 Tožeča stranka se sklicuje tudi na dokumente iz prilog 2 in 6 k njeni tožbi, ki dokazujejo, da so se ona sama in vsi njeni člani po letu 2001 prostovoljno odrekli nasilju in terorizmu, odložili orožje in sklenili dogovor s koalicijskimi silami v Iraku in da so ustrezno spoznani kot „zaščitene osebe“.

123 Nazadnje tožeča stranka poudarja, da ni bilo nikoli nakazano, da naj bi v Evropski uniji storila teroristično dejanje.

124 Svet in Združeno kraljestvo najprej navajata, da je Sodišče prve stopnje v sodbi OMPI (navedena v točki 1 zgoraj, točka 135) jasno opozorilo, da zamrznitev sredstev ni kazenskopravna sankcija.

125 Svet in Združeno kraljestvo nadalje trdita, da zamrznitev sredstev ne vpliva na svobodo izražanja in združevanja, ker so zatrjevane omejitve teh svobod neželene in nepredvidene posledice sklepov organov. Poleg tega zamrznitev sredstev ne posega v bistvo same lastninske pravice (sodba Sodišča prve stopnje z dne 21. septembra 2005 v zadevi Kadi proti Svetu in Komisiji, T-315/01, ZOdl., str. II-3649, točka 248). Po mnenju Sveta v nobenem primeru ne gre za kršitev členov 10 in 11 EKČP niti člena 1 Dodatnega protokola št. 1 k EKČP, ker so zadevni ukrepi v tem primeru zakonsko

predpisani, sledijo zakonitemu cilju, namreč boju proti terorizmu, in so v demokratični družbi nujni za doseganje teh ciljev.

126 Svet in Združeno kraljestvo posledično menita, da je v skladu s pravilom, ki ga običajno uporabi sodišče Skupnosti (glej v tem smislu sodbi Sodišča prve stopnje z dne 27. februarja 1997 v zadevi FFSA in drugi proti Komisiji, T-106/95, Recueil, str. II-229, točka 115, in z dne 8. julija 2004 v zadevi Corus UK proti Komisiji, T-48/00, ZOdl., str. II-2325, točka 125), tožeča stranka zavezana predložiti dokaz za svojo trditev, da je bila v zvezi s Sklepom 2007/445 storjena očitna napaka v presoji. Združeno kraljestvo v zvezi s tem navaja, da za ta sklep velja domneva zakonitosti in da je postopek, na podlagi katerega je bila pod vprašaj postavljena njegova veljavnost, civilnopravni, tako da je dokazno breme na strani tožeče stranke in da je raven zahtevanih dokazov tista, ki velja v civilnem pravu. Poleg tega nobeden od predpisov, ki se uporabijo, ne predvideva obrnitve ali olajšanja dokaznega bremena.

127 Glede obsega sodnega nadzora Svet in Združeno kraljestvo napotujeta na sodbo OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, (točka 159), na sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 21. februarja 1986 v zadevi James (serija A, letnik 98) in na sklepne predloge generalnega pravobranilca Jacobsa k sodbi Sodišča z dne 30. julija 1996 v zadevi Bosphorus (C-84/95, Recueil, str. I-3953, I-3956, točka 65). Svet in Združeno kraljestvo navajata, da Sodišče prve stopnje posledično ni pristojno za to, da bi s svojo presojo dejstev in dokazov v zvezi s tožečo stranko nadomestilo presojo Sveta. To bi veljalo zlasti za presojo okoliščin, v katerih bi lahko zakonodajalec odločil ali in kdaj morajo biti omejevalni ukrepi preklicani. Združeno kraljestvo v zvezi s tem poudarja, da naj bi bili odgovorni za sprejetje sklepa – ker naj bi imeli prednost razpolaganja s širokim spektrom stališč na področju varnosti in terorizma, ki bi lahko povzročila resne posledice, če jih ne bi pravilno presodili – upravičeni, da se pri presoji tveganj, povezanih s temi posledicami, odločijo za pristop, ki upošteva varnost. V zvezi s tem bi bilo treba njihovim sklepom priznati veliko težo in zanesljivo spoštovanje. Zlasti sodišča, tako na nacionalni ravni kot na ravni Skupnosti, glede na temelje izpodbijanega sklepa ne bi smela „kovati lastnega mnenja“.

- 128 Svet v preostalem poudarja, ob sklicevanju na svoja stališča, s katerimi je odgovoril na tretji tožbeni razlog, da je v tem primeru pravilno presodil zadevne dokaze.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 129 Najprej je treba v odgovor na trditve tožeče stranke navesti, da so tovrstni ukrepi zamrznitve sredstev, kot v tem primeru, zakonsko določeni, namreč v Resoluciji Varnostnega sveta Združenih narodov 1373 (2001) in v sami Uredbi št. 2580/2001. Kot izhaja iz uvodnih izjav teh aktov, poleg tega ti ukrepi sledijo zakonitemu cilju boja proti terorizmu. Nazadnje je Varnostni svet v uvodnih izjavah Resolucije 1373 (2001) ponovno potrdil, v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov, nujnost boja z vsemi sredstvi zoper grožnje miru in mednarodni varnosti, zaradi terorističnih dejanj, in navedel, da morajo države dopolniti mednarodno sodelovanje s sprejetjem dodatnih ukrepov, in zlasti z zamrznitvijo sredstev, da bi na svojem ozemlju z vsemi dopustnimi sredstvi preprečile financiranje in priprave terorističnih dejanj. Posledično so, če se te presoje, ki zavezuje celotno mednarodno skupnost, ne postavi pod vprašaj, ukrepi potrebni, da se v demokratični družbi doseže ta cilj.

- 130 Kot je Sodišče prve stopnje navedlo že v točkah 115 in 116 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, so s tem dejanske in pravne okoliščine, od katerih je odvisna uporaba ukrepa zamrznitve sredstev za osebo, skupino ali organizacijo, določene v členu 2(3) Uredbe št. 2580/2001. V skladu s to določbo Svet soglasno določi, pregleda in spremeni seznam oseb, skupin in organizacij, za katere velja ta uredba, v skladu z določbami člena 1(4), (5) in (6) Skupnega stališča 2001/931. Zadevni seznam mora biti tako v skladu s členom 1(4) Skupnega stališča 2001/931 sestavljen na podlagi natančnih informacij ali podatkov iz spisa, iz katerih izhaja, da je pristojni organ sprejel sklep glede

zadevnih oseb, skupin ali organizacij, pri katerem gre za začetek preiskave ali kazenski pregon zaradi terorističnega dejanja, oziroma poskus storitve dejanja ali sodelovanje pri njem oziroma omogočanje lažje izvedbe, pri čemer se je oprl na resne in kredibilne dokaze in indice, oziroma gre za obsodbo za tovrstno ravnanje. Izraz „pristojni organ“ pomeni pravosodni organ oziroma, če pravosodni organi na tem področju nimajo nobene pristojnosti, ustrezen pristojni organ na tem področju. Poleg tega je treba v skladu s členom 1(6) Skupnega stališča 2001/931 imena oseb in organizacij na seznamu v prilogi preverjati v rednih obdobjih in najmanj enkrat na šest mesecev, da se zagotovi utemeljenost njihove ohranitve na seznamu.

131 Sodišče prve stopnje je v točki 117 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, iz teh določb izvedlo, da postopek, ki lahko privede do ukrepa zamrznitve sredstev na podlagi ustrezne ureditve, poteka na dveh ravneh, na nacionalni in skupnostni. Najprej mora pristojni nacionalni organ, načeloma sodni, glede zadevne osebe sprejeti odločitev, ki je skladna z opredelitvijo iz člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Če gre za odločitev o začetku preiskave ali o pregonu, mora ta imeti podlago na trdnih in verodostojnih dokazih in indicijah. Drugi korak je, da mora Svet soglasno sprejeti sklep o vključitvi osebe na sporni seznam in sicer na podlagi točnih podatkov ali dejstev iz dosjeja, ki izkazujejo, da je bila sprejeta taka odločitev. Svet mora zatem v rednih časovnih obdobjih najmanj enkrat na šest mesecev preveriti, da je ohranitev imena zadevnega subjekta na spornem seznamu upravičena. V tem pogledu preverjanje obstoja odločitve nekega nacionalnega organa, ki je skladna z omenjeno opredelitvijo, pomeni bistveni predhodni pogoj za to, da Svet sprejme prvotni sklep o zamrznitvi sredstev, medtem ko je preverjanje prihodnjih stanj, pridržano temu sklepu na nacionalni ravni, nujno potrebno v okviru sprejetja poznejšega sklepa o zamrznitvi sredstev.

132 Sodišče prve stopnje je v točki 123 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, poleg tega opomnilo, da se na podlagi člena 10 ES odnosi med državami članicami in institucijami Skupnosti urejajo z vzajemnimi dolžnostmi lojalnega sodelovanja (glej sodbo Sodišča z dne 16. oktobra 2003 v zadevi Irska proti Komisiji, C-339/00, Recueil, str. I-11757, točki 71 in 72, in navedena sodna praksa). To načelo se splošno uporablja in je obvezno zlasti v okviru sodelovanja na področju pravosodja in notranjih zadev (splošno imenovano „pravosodje in notranje zadeve“) (PNZ), ki jih ureja naslov IV Pogodbe EU

in ki v celoti slonijo na sodelovanju med državami članicami in institucijami (sodba Sodišča z dne 16. junija 2005 v zadevi Pupino, C-105/03, ZOdl., str. I-5285, točka 42).

¹³³ Sodišče prve stopnje je v točki 124 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, menilo, da v primeru uporabe člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 in člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 – določb, ki vzpostavljajo posebno obliko sodelovanja med Svetom in državami članicami v okviru skupnega boja proti terorizmu – načelo lojalnega sodelovanja za Svet pomeni, da se mora v največji možni meri nasloniti na presojo pristojnega nacionalnega organa, zlasti če gre za sodni organ, in sicer v zvezi z obstojem „trdnih in zaupanja vrednih dokazov ali indicev“, s katerimi je utemeljen ta sklep.

¹³⁴ Iz navedenega izhaja, da je dokazno breme za to, da je zamrznitev sredstev osebe, skupine ali organizacije z vidika zadevnih predpisov utemeljena oziroma ostane zakonito utemeljena, sicer na strani Sveta, kot pravilno navaja tožeča stranka, vendar je predmet tega dokaznega bremena na ravni postopka Skupnosti o zamrznitvi sredstev relativno omejen (glej po analogiji v točki 1 zgoraj navedeno sodbo OMPI, točka 126, glede na predmet pravice do obrambe v okviru istega postopka). V okviru prvotnega sklepa o zamrznitvi sredstev se nanjo nanaša predložitev natančnih informacij ali podatkov iz spisa, iz katerih izhaja, da je nacionalni organ sprejel sklep glede zainteresiranega subjekta, ki ustreza opredelitvi iz člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Poleg tega se dokazno breme, v primeru poznejšega sklepa o zamrznitvi sredstev po ponovnem preverjanju, nanaša v bistvenem na vprašanje, ali je zamrznitev sredstev ob upoštevanju vseh zadevnih okoliščin tega primera, zlasti pa posledic, ki jih je tem sklepom pridržal pristojni nacionalni organ, še vedno utemeljena.

- 135 Nazadnje izhaja iz točk 145, 146 in 151 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, da Svet, takrat ko v okviru soglasnega sprejetja ukrepa o zamrznitvi sredstev na podlagi Uredbe št. 2580/2001 ne deluje na podlagi vezane pristojnosti, razpolaga z diskrecijsko pravico za presojanje razlogov, zaradi katerih mora biti zainteresirani subjekt predmet tega ukrepa.
- 136 V zvezi s tem je treba vseeno navesti, da mora biti glavni preudarek Sveta, ko presoja vprašanje, ali je zamrznitev sredstev osebe, skupine ali organizacije utemeljena oziroma še vedno utemeljena, njegovo zaznavanje in ocena tveganja, da bi se lahko ta sredstva brez takšnega ukrepa uporabilo za financiranje in priprave terorističnih dejanj (glej točko 129 zgoraj).
- 137 Glede vloge Sodišča prve stopnje je slednje v točki 159 sodbe OMPI, navedena v točki 1 zgoraj, priznalo, da ima Svet na voljo široka pooblastila za presojo v zvezi z okoliščinami, ki jih je treba upoštevati pri sprejetju ukrepov ekonomskih in finančnih sankcij na podlagi členov 60 ES, 301 ES in 308 ES, skladno s skupnim stališčem, sprejetim na podlagi skupne zunanje in varnostne politike. To pooblastilo za presojo se nanaša zlasti na preudarke glede smotrnosti, na katerih ti sklepi temeljijo.
- 138 Sodišče prve stopnje je sicer Svetu na tem področju priznalo področje presoje, vendar to ne pomeni, da ne sme preveriti razlage zadevnih podatkov s strani te institucije. Dejansko mora sodišče Skupnosti preveriti ne le vsebinsko resničnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in doslednost, ampak tudi, ali ti dokazi vsebujejo vse upoštevne podatke, potrebne za presojo situacije, in ali lahko utemeljijo iz njih izvedene sklepe. Vendar v okviru tega nadzora s svojo gospodarsko presojo ne more nadomestiti presoje Sveta (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 22. novembra 2007 v zadevi Španija proti Lenzingu, C-525/04 P, ZOdl., str. I-9947, točka 57, in navedena sodna praksa).

- 139 Poleg tega je treba poudariti, da je v primeru, ko ima institucija Skupnosti široko pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, nadzor nad spoštovanjem nekaterih postopkovnih jamstev temeljnega pomena. Sodišče je tako že imelo priložnost opredeliti, da je med temi jamstvi tudi obveznost institucije, da skrbno in nepristransko preveri vse upoštevne elemente posameznega primera in da svojo odločitev dovolj obrazloži (glej v točki 138 zgoraj navedeno sodbo Španija proti Lenzingu, točka 26, in navedena sodna praksa).
- 140 Tožeča stranka v okviru te tožbe zahteva, da Sodišče prve stopnje preuči, ali je Svet v okoliščinah tega primera in ob upoštevanju vseh zadevnih podatkov, tako tistih, ki jih je predložil Svet, kot tistih, ki jih je predložila sama, imel razumne razloge, da je leta 2007 glede nje sprejel Sklep 2007/445 (glej točko 119 zgoraj).
- 141 Takšna preučitev ob upoštevanju ciljev, ki jim sledi ureditev, ki se uporabi (glej točke 130, 135 in 136 zgoraj), ostaja neizpodbojno v mejah sodnega nadzora, ki ga lahko izvaja sodišče Skupnosti nad sklepom o zamrznitvi sredstev, sprejetim na podlagi člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001. V bistvenem dejansko ustreza preučitvi očitne napake pri presoji (v točki 1 zgoraj navedena sodba OMPI, točka 159). V preostalem niti Svet niti Združeno kraljestvo ne navajata, da takšen nadzor presega raven nadzora, ki jo je sodna praksa priznala Sodišču prve stopnje na področju, kot so gospodarske in finančne sankcije.
- 142 V tem primeru izhaja iz dopisa Sveta z dne 30. januarja 2007, iz prvega dopisa o obvestitvi in iz obrazložitev, priloženih k vsakemu od teh dopisov, da se je Svet v bistvenem oprl na okoliščino, da je sklep Home Secretary, ki je po njegovem mnenju ustrezal opredelitvi iz člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, še vedno veljal, čeprav se je lahko v skladu s Terrorism Act 2000 o njem ponovno odločalo (review). Prav tako iz prvega dopisa o obvestitvi in k njemu priložene obrazložitve izhaja, da je Svet upošteval stališče tožeče stranke in razbremenilne dokaze, ki jih je predložila, za obdobje po letu 2001, vendar je menil, da ti dokazi ne utemeljujejo zahteve tožeče stranke, da se njeno

ime odstrani z izpodbijanega seznama. Zlasti je Svet zavrnil trditev, da je mogoče sklep o zamrznitvi sredstev ohraniti samo takrat, kadar zainteresirani subjekt dejansko izvršuje teroristična dejanja oziroma to poskuša.

¹⁴³ Sodišče prve stopnje meni, da je Svet glede na vse upoštevne zadevne podatke imel razumne razloge in zadostne dokaze, da je glede tožeče stranke sprejel sklep, da pri presoji teh podatkov ni storil očitne napake in da je zato pravno zadostno utemeljil ohranitev imena tožeče stranke na izpodbijanem seznamu.

¹⁴⁴ Prvič, sklep Home Secretary je z vidika nacionalnih predpisov dejansko sklep pristojnega nacionalnega organa, ki ustreza opredelitvi iz člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. V preostalem tožeča stranka te lastnosti v okviru te tožbe ni omajala.

¹⁴⁵ Drugič, glede trditve, da naj bi bil izpodbijani sklep glede tožeče stranke sprejet na podlagi obremenilnih dokumentov, ki naj ne bi bili natančni, resni in kredibilni, izhajajo iz splošnih načel, navedenih v točkah 133 in 134 zgoraj, da se je bil Svet ne le upravičen, ampak celo dolžan, kar najbolj zanesti na presojo pristojnega nacionalnega organa, zlasti glede obstoja „resnih in kredibilnih dokazov in pokazateljev“, na katerih je temeljil ta sklep. Ta nacionalni organ sicer ni bil pravosodni organ, vendar je izhajalo iz okoliščine, da je bilo zoper njegov sklep mogoče vložiti pravno sredstvo in da takšno pravno sredstvo bodisi ni bilo vloženo bodisi ni povzročilo ugodnejše posledice za tožečo stranko, kar je Svet postavilo v isti položaj.

146 Tretjič, ugotovitve, ki ustrezajo tistim, ki so navedene v točki 145 zgoraj, veljajo za trditve, da je bil izpodbijani sklep sprejet glede tožeče stranke na podlagi obremenilnih dokumentov, ki vsi izhajajo iz obdobja pred letom 2001, in ne da bi se preučilo razbremenilne dokumente, ki jih je predložila tožeča stranka za poznejše obdobje. Ker je bilo zoper sklep Home Secretary po letu 2001 v skladu z nacionalnim pravom vedno mogoče vložiti pravno sredstvo, uperjeno neposredno zoper sklep ali posredno zoper vsak poznejši sklep Home Secretary o zavrnitvi umaknitve ali odpravi sklepa, je bilo razumno, da je Svet pri svoji presoji okoliščino, da je sklep ostal veljaven, štel za odločilno.

147 Četrtrič, glede tehtanja obremenilnih in razbremenilnih okoliščin je Sodišče prve stopnje menilo, da je Svet ravnal razumno in tehtno, ko v položaju, kot v tem primeru, ko je zoper sklep pristojnih nacionalnih upravnih organov, na katerem temelji sklep Skupnosti o zamrznitvi sredstev, v skladu z nacionalnimi predpisi mogoče vložiti pravno sredstvo oziroma je bilo slednje vloženo, načeloma ni hotel zavzeti stališča glede utemeljenosti bistvenih trditvev, ki jih je navedel zainteresirani subjekt v podporo pravnega sredstva, dokler ni poznal njegovega izhodišča. V nasprotnem primeru bi lahko obstajala nevarnost konflikta med presojo dejanskih ali pravnih okoliščin s strani Sveta, kot političnega ali upravnega organa, in njihovo presojo s strani pristojnega nacionalnega sodišča.

148 Petič, nazadnje glede trditve, da tožeči stranki ni bilo nikoli očitano teroristično dejanje na območju Evropske unije, zadostuje navedba, da v skladu z Uredbo št. 2580/2001 sprejetje sklepov Skupnosti o zamrznitvi sredstev ni podrejeno pogoju, da so bila teroristična dejanja, navedena v tem kontekstu, izvršena na tem ozemlju. Tak pogoj bi bil v nasprotju z namenom in ciljem Resolucije Varnostnega sveta 1373 (2001), katere uvodne izjave poudarjajo zlasti „načelo, ki ga je Generalna skupščina poudarila v svoji Resoluciji 1189 (1998), namreč, da se mora vsaka država vzdržati, da na ozemlju druge države organizira ali spodbuja teroristična dejanja, pri tem pomaga ali prisostvuje ali na svojem ozemlju dopušča organizirane dejavnosti za izvedbo takih dejanj“, in države poziva, „da na svojem ozemlju z vsemi dopustnimi sredstvi zaustavijo financiranje in pripravo terorističnih dejanj“.

149 Iz tega sledi, da je treba četrti tožbeni razlog zavrni kot neutemeljenega.

Peti tožbeni razlog: zloraba ali napačna uporaba pooblastil

150 Tožeča stranka navaja, da naj bi Svet sprejel Sklep 2007/445, ki se nanaša nanjo, v okoliščinah, ki so pomenile zlorabo ali napačno uporabo pooblastil. Po njenem mnenju naj bi Svet, kljub dejavnikom, ki so jo po letu 2001 popolnoma razbremenili, vnaprej sklenil obdržati njeno ime na izpodbijanem seznamu, iz enega samega razloga, in sicer zato, ker naj bi hotel zadušiti sedanji iranski režim.

151 V zvezi s tem sta Sodišče in Sodišče prve stopnje večkrat presodila, da je mogoče govoriti o aktu, pri katerem so bila zlorabljena pooblastila, le takrat, kadar je na podlagi objektivnih, upoštevni in skladnih dejstev mogoče sklepati, da je bil njegov izključni ali vsaj odločilni namen doseči drugačne cilje, kot so tisti, ki jih navaja, ali izogniti se postopku, ki je posebej predviden s Pogodbo za obravnavanje okoliščin predmetne zadeve (glej sodbo Sodišča z dne 14. decembra 2004 v zadevi Swedish Match, C-210/03, ZOdl., str. I-11893, točka 75, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 13. januarja 2004 v zadevi Thermenhotel Stoiser Franz in drugi proti Komisiji, T-158/99, Recueil, str. II-1, točka 164, in navedena sodna praksa).

152 Vendar v tem primeru iz spisa ne izhaja noben indic, ki bi verodostojno pokazal, da naj bi bil postopek, ki je pripeljal do sprejetja Sklepa 2007/445, uporabljen za drug cilj in ne za boj proti terorizmu in njegovemu financiranju. Zlasti trditev tožeče stranke, da naj bi bil ta sklep glede nje sprejet zgolj zato, da bi se zadušil sedanji iranski režim, je čisto podtikanje in ni podprto z nobenim objektivnim indicem.

153 Zato je treba peti tožbeni razlog zavrni.

- 154 Ker nobeden od tožbenih razlogov, ki jih je navedla tožeča stranka v podporo svojemu predlogu za razglasitev ničnosti Sklepa 2007/445, ni bil uspešen, je treba to zahtevo v celoti zavrniti kot neutemeljeno.

Zahteva za razglasitev ničnosti Sklepa 2007/868

Trditve strank

- 155 Tožeča stranka v svojem dopisu, vložnem 11. januarja 2008 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje, navaja, da so tožbeni razlogi, navedeni v podporo njenemu predlogu za delno razglasitev ničnosti Sklepa 2007/445, zadevni tudi v okviru njene zahteve za delno razglasitev ničnosti Sklepa 2007/868.
- 156 Tožeča stranka poudarja, da naj bi bila POAC specializirano sodišče, ki ga je ustanovil parlament Združenega kraljestva, da bi odločalo o tožbah zoper sklepe o prepovedi ali zavrnitvi odprave prepovedi organizacij, ki jih Home Secretary šteje za teroristične.
- 157 To sodišče je v svojem sklepu z dne 30. novembra 2007 za „perverznega“ označilo sklep Home Secretary z dne 1. septembra 2006, s katerim je bila zavrnjena (glej točko 22 zgoraj) odprava prepovedi delovanja tožeče stranke kot teroristične organizacije. Prav tako naj bi zavrnilo odobritev, da Home Secretary vložijo pritožbo zoper odločbo Court of Appeal. Poleg tega naj Home Secretary v okviru postopka pred Court of Appeal ne bi bil upravičen izpodbijati ugotovitev POAC glede dejanskega stanja.

- 158 V tem primeru naj bi POAC preučila dokaze zaupne in nezaupne narave, ki jih je predložil Home Secretary, in ob izključitvi javnosti zaslišala priče, ki so bile pozvane po njenem naročilu. Njene ugotovitve glede dejanskega stanja naj bi kazale na to, da so bile vse dejanske okoliščine, ki jih je navedla tožeča stranka v postopku, ki so privedle do sprejetja Sklepa 2077/445, korektne, in da ni bilo nobene dejanske podlage za domnevo, da je bila tožeča stranka še vedno teroristična organizacija. To naj bi prav tako veljalo v zvezi s sprejetjem Sklepa 2007/868.
- 159 Tožeča stranka s tem Svetu očita, da je sprejel Sklep 2007/868 v času, ko je bil seznanjen ne le s sklepom POAC in njenimi ugotovitvami glede dejanskega stanja, temveč tudi z zavrnitvijo POAC, da Home Secretary odobri vložitev pritožbe pri Court of Appeal in besedilom te zavrnitve.
- 160 Tožeča stranka navaja, da je Home Secretary pri Court of Appeal sicer vložil novo zahtevo, da se odobri vložitev pritožbe zoper sklep POAC, za kar je bil upravičen, vendar se je Sklep 2007/868 glede nje opiral izključno na sklep Home Secretary z dne 28. marca 2001 in na noben način ni upošteval sklepa POAC.
- 161 Po mnenju tožeče stranke te okoliščine kažejo na to, da je bil Sklep 2007/868 očitno napačen in da so bila, kar zadeva njo, napačno uporabljena pooblastila.
- 162 Svet se je v svojih stališčih, predloženih v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 15. januarja 2008, vzdržal vsakršnega komentarja glede pomembnosti sklepa POAC za ta postopek.

163 Svet je na obravnavi, ob sklicevanju na ugotovitve POAC glede dejanskega stanja, navedel, da tudi če bi bile slednje pravilne in bi dajale korektno in celostno podobo, bi bilo še naprej razumno izhajati iz tega, da je bila tožeča stranka udeležena pri terorističnih dejanjih v smislu Sklepa 2580/2001 in da je bila zato zamrznitev sredstev še vedno utemeljena. Svet je ob upoštevanju zahteve Home Secretary pri Court of Appeal, da se odobri vložitev pritožbe zoper sklep POAC, poleg tega poudaril, da se ni zgolj odločil, da počaka na izid tega postopka pred ponovno preučitvijo situacije tožeče stranke.

164 Komisija je v svojih pojasnilih, vloženi v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 16. januarja 2008, poudarila, da bi bilo prezgodaj v tem trenutku na ravni Skupnosti potegniti posledice iz sklepa POAC in poznejših sklepov Home Secretary. Po njenem mnenju je treba počakati na sklep Court of Appeal glede zahteve, da se odobri vložitev pritožbe, ki jo je vložil Home Secretary, in nato morebitne pritožbe pri Court of Appeal, kot tudi morebitne pritožbe pri House of Lords, preden se ugotovi, ali lahko ta sklep vpliva na zakonitost sklepov, sprejetih na ravni Skupnosti.

165 Združeno kraljestvo v svojih stališčih, vloženi v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 16. januarja 2008, opominja, da sklep Home Secretary z dne 28. marca 2001 v vsakem primeru še velja. Ta sklep naj bi bil tako zadostna pravna podlaga za to, da je Svet sprejel Sklep 2007/868 glede tožeče stranke. Združeno kraljestvo tudi navaja, da na podlagi člena 6(3) Terrorism Act 2000 sklep POAC ne zavezuje Home Secretary, da ime tožeče stranke odstrani z nacionalnega seznama, ki ustreza tistemu, ki ga je sestavil Svet, preden tožeča stranka izčrpa vsa pravna sredstva, vključno s tistim pred House of Lords.

166 Združeno kraljestvo v svoji intervencijski vlogi med drugim tudi navaja, da je Svet sprejel Sklep 2007/868, ob tem da je vedel za sklep POAC in poznejšo odločitev Home

Secretary, da namerava zoper ta sklep vložiti pritožbo. Obravnava pred Court of Appeal, tako glede zahteve, da se odobri vložitev pritožbe, kot glede utemeljenosti zadeve, je bila od 18. do 20. februarja 2008.

Presoja Sodišča prve stopnje

¹⁶⁷ V okviru zahteve za delno razglasitev ničnosti Sklepa 2007/868 se trditve strank v bistvenem nanašajo na pomembnost sklepa POAC, naveden v točki 22 zgoraj, za nadzor zakonitosti, ki jo Sodišče prve stopnje v tem primeru izvede.

¹⁶⁸ POAC je v tem sklepu za „perverznega“ (perverse) označil sklep Home Secretary z dne 1. septembra 2006, s katerim je bila zavrnjena odprava prepovedi delovanja tožeče stranke in v katerem je bila slednja v tistem obdobju še vedno opredeljena kot organizacija, „vpletena v terorizem“ („concerned in terrorism“), v smislu Terrorism Act 2000. To je treba razumeti tako, da v skladu s presojo POAC nobena razumna oseba ne bi mogla priti do takšnega zaključka in da bi, nasprotno, na podlagi dokazov, s katerimi razpolaga Home secretary, katerakoli razumna oseba prišla do nasprotnega zaključka.

¹⁶⁹ POAC je v zvezi s tem v točkah od 347 do 349 svojega sklepa povzela svoje glavne ugotovitve glede dejanskega stanja in pravne sklepe, ki jih je izpeljala iz teh ugotovitev, tako:

„347. [...] Za opredelitev, ali je Home secretary za PMOI štel oziroma bi lahko zanj upravičeno štel, da je bil vključen v terorizem, moramo preizkusiti vse gradivo, ki je bilo

oziroma ki bi razumno lahko bilo na voljo [Home Secretary]. Vse gradivo, za katero menimo, da je ustrezen standard za našo presojo, smo temeljito preizkusili.

348. Podrobno smo že navedli svoje ugotovitve o predloženem gradivu. Menimo, da temeljit preizkus gradiva pripelje do naslednjega sklepa:

348.1 Razen enega samega incidenta v maju 2002, PMOI od avgusta 2001 ni izvajala terorističnih dejanj v Iranu ali drugod;

348.2 Čeprav je mogoče, da je PMOI v določenem obdobju imela strukturo vojaškega poveljstva v Iranu, pa gradivo dokazuje, da taka struktura ni več obstajala že pred (ali najpozneje) koncem leta 2002;

348.3 Tudi če bi bilo mogoče tri poročila iz leta 2002 šteti za povičevanje [terorizma] v smislu oddelka 3(5)(c) [Terrorism Act 2000], je vsaka taka dejavnost prenehala pred avgustom 2002;

348.4 PMOI je bil razorožen maja 2003;

348.5 Ni gradiva za dokaz, da naj bi PMOI dobil oziroma skušal pridobiti orožje ali kako drugače ponovno vzpostaviti kakršno koli vojaško zmogljivost, ne glede na njegovo sposobnost, da to stori, po maju 2003;

348.6 Poleg tega ni gradiva, ki bi namigovalo na to, da naj bi PMOI skušal rekrutirati ali trenirati svoje člane za vojaške oziroma teroristične akcije.

Na kratko, od leta 2003 ni nobenega dokaza, da naj bi PMOI skušal ponovno vzpostaviti kakršno koli obliko sestave, ki bi bila sposobna izvesti ali podpreti teroristična dejanja. Tudi ni nobenega dokaza o kakršnem koli poskusu „priprav“ za terorizem. Ni dokaza o spodbujanju drugih oseb k storitvi terorističnih dejanj. Poleg tega ni gradiva, na podlagi katerega bi bilo mogoče utemeljiti kakršno koli verjetnost, da naj bi bil PMOI „kako drugače vpleten v terorizem“ na dan sprejetja sklepa septembra 2006. Obdobja po maju 2003 ni mogoče ustrezno označiti kot „golj nedejavnost“, v nasprotju s tem, kar naj bi predlagal [Home Secretary] v dopisu o sklepu. Iz gradiva je bilo razvidno, da načrtna razporeditev sil ne obstaja več, niti v Iraku, niti v Iranu ali kje drugje, in da ni bilo nobenega poizkusa PMOI, da bi jo ponovno vzpostavil.

349. V teh okoliščinah bi razumen sodnik lahko pošteno ugotovil le eno, in sicer to, da PMOI niti septembra 2006 niti pozneje ni več izpolnjevala nobenega od meril, potrebnih za ohranitev prepovedi. Povedano drugače, na podlagi obstoječega gradiva PMOI septembra 2006 ni bil vpleten v terorizem in še vedno ni.“ (prost prevod)

¹⁷⁰ Sodišče prve stopnje glede obrazložitev, navedenih v točkah od 130 do 139 zgoraj, meni, da je sklep POAC zelo pomemben za ta postopek.

¹⁷¹ Gre namreč za prvi sklep pristojnega sodnega organa, ki na podlagi veljavnega nacionalnega prava odloča o zakonitosti zavrnitve preklica svojega sklepa z dne

28. marca 2001, na podlagi katerega je Svet sprejel tak prvotni sklep o zamrznitvi sredstev tožeče stranke ali za kateregakoli od poznejših sklepov, do in vključno s Sklepom 2007/868.

¹⁷² Sklep POAC je torej neizpodbojno ena od posledic, ki so na nacionalni ravni nastale zgolj na podlagi sklepa Home Secretary z dne 28. marca 2001.

¹⁷³ Sodišče prve stopnje je torej že poudarilo, da se preverjanje takih posledic izkaže za nujno potrebno v okviru sprejetja odločbe, ki sledi zamrznitvi sredstev (glej točko 131 zgoraj).

¹⁷⁴ Glede na to, koliko se je Svet seznanil s sklepom POAC in koliko ga je upošteval v okviru sprejetja Sklepa 2007/868, iz pojasnil, ki sta jih predložila ta institucija in Združeno kraljestvo, ter iz dokumentov o navedenem postopku, ki so jih te stranke predložile v odgovoru na organizacijske ukrepe postopka, ki jih je sprejelo Sodišče prve stopnje, izhaja, da je:

- 13. novembra 2007 predstavnik Združenega kraljestva ustno obvestil člane delovne skupine Sveta o Skupnem stališču 2001/931 (v nadaljevanju: delovna skupina PC 931), da naj bi POAC sprejela svojo odločitev v zadevi glede tožeče stranke sprejel 30. novembra 2007 in da naj bi Združeno kraljestvo določilo svoje stališče o prepovedi zadevnega subjekta glede na to odločitev;
- Združeno kraljestvo 3. decembra 2007 po elektronski pošti obvestilo portugalsko predsedstvo Sveta o sklepu POAC, pri čemer je povzelo ta sklep in pozvalo

predsedstvo, naj se z njim seznani na internetni strani, kjer je bil objavljen, in o tem, da namerava izpostaviti to vprašanje na naslednjem sestanku delovne skupine PC 931;

- Združeno kraljestvo 4. decembra 2007 po elektronski pošti obvestilo portugalsko predsedstvo, da je Home Secretary jasno izrazil namero, da skuša dobiti odobritev za vložitev pritožbe zoper sklep POAC; Združeno kraljestvo pa je mislilo, da naj bi bila odločba o tej odobritvi sprejeta pred 17. decembrom 2007; če bi bila odobritev dana, bi se ta pritožba obravnavala pred Court of Appeal v prvem mesecu leta 2008; Združeno kraljestvo je v tem istem elektronskem sporočilu predlagalo, naj Evropska unija nikakor ne ukrepa glede ohranitve imena tožeče stranke na spornem seznamu, dokler postopek pritožbe v Združenem kraljestvu ne bo končan, ter opredelilo, da naj bi prepoved tožeče stranke v Združenem kraljestvu ostala veljavna v tem obdobju;
- Generalni sekretariat Sveta 6. decembra 2007 poslal kopijo dopisa, ki ga je tožeča stranka 5. decembra 2007 poslala Svetu zato, da bi se jo izbrisalo s spornega seznama na podlagi sklepa POAC (točka 23 zgoraj), ter kopijo navedenega sklepa POAC delegacijam držav članic v Svetu;
- delovna skupina PC 931 12. decembra 2007 imela sestanek, namenjen pripravi sprejetja Sklepa 2007/868; v skladu z „rezultati“ tega sestanka, ki jih je generalni sekretariat Sveta 20. decembra 2007 posredoval delegacijam držav članic v Svetu, delegacija Združenega kraljestva pa je navedeno delovno skupino obvestila o sklepu POAC; delegacija Združenega kraljestva je prav tako obvestila druge delegacije o nameri Home Secretary, da namerava vložiti pritožbo zoper ta sklep, in jim pojasnila, da čeprav je sama POAC zavrnila to odobritev, namerava Home Secretary to zahtevati neposredno od Court of Appeal;

- Generalni sekretariat Sveta 17. decembra 2007 osnutek sklepa in osnutek skupnega stališča, ki odraža rezultate sestanka delovne skupine PC 931, posredoval delovni skupini svetovalcev za zunanje odnose, pri čemer je bilo ime tožeče stranke na seznamu, priloženem k tema osnutkom; istega dne je delovna skupina svetovalcev za zunanje odnose potrdila navedena osnutka in pozvala COREPER, naj Svetu priporoči sprejetje teh osnutkov; Generalni sekretariat Sveta je 18. decembra 2007 COREPER-ju posredoval spremni dopis, v katerem so navedena te dejstva (dopis I/A);

- COREPER 19. decembra 2007 potrdil zadevna priporočila;

- Združeno kraljestvo 19. decembra 2007 po elektronski pošti obvestilo portugalsko predsedstvo, Generalni sekretariat Sveta in delegacije držav članic, ki so ga glede tega izrecno prosile, da je POAC zavrnila odobritev glede pritožbe, za katero je prosil Home Secretary; Združeno kraljestvo pa je dodalo, da je Home Secretary nameraval zahtevati enako odobritev pri Court of Appeal, vendar ni mogel navesti, kdaj naj bi se slednje izreklo o tej zahtevi.

175 V teh okoliščinah je Svet 20. decembra 2007 sprejel Sklep 2007/868.

176 Glede navedbe posebnih in konkretnih razlogov, zaradi katerih je Svet po ponovnem preizkusu menil, da je zamrznitev sredstev tožeče stranke še naprej upravičena, in ki so bistvo obveznosti obrazložitve, ki zavezuje to institucijo v okviru sprejetja naknadnega sklepa o zamrznitvi sredstev (v točki 1 zgoraj navedena sodba OMPI, točki 143 in 144), je iz predstavitve dejanskega stanja, navedene v točkah 28 in 29 zgoraj, jasno razvidno, da je Svet v drugem obvestilu menil, da so bili razlogi za ohranitev imena tožeče stranke na spornem seznamu, ki so bili zadevnemu subjektu predhodno posredovani s prvim obvestilom, še veljavni. Poleg tega je predstavitev razlogov, priložena k drugemu

obvestilu, popolnoma enaka predstavitvi, ki je bila priložena k prvemu dopisu. Svet se je v drugem obvestilu glede sklepa POAC omejil na poudarek, da je Home Secretary skušal vložiti pritožbo proti temu sklepu („the Council notes that the UK Home Secretary has sought to bring an appeal“).

177 Sodišče prve stopnje glede vseh upoštevnihi podatkov na dan sprejetja Sklepa 2007/868 in ob upoštevanju posebnih okoliščin v obravnavani zadevi ugotavlja, da ta obrazložitev očitno ne zadostuje za zakonito utemeljitev ohranitve zamrznitve sredstev tožeče stranke.

178 Prvič, navedena obrazložitev ne omogoča ugotovitve, koliko je Svet dejansko upošteval sklep POAC, glede na to, da je bil k temu zavezan (glej točko 173 zgoraj).

179 Drugič, ta obrazložitev ne predstavi posebnih in konkretnih razlogov, zaradi katerih je Svet menil, kljub dejanskim ugotovitvam, do katerih je suvereno prišla POAC, in pravnim sklepom, še zlasti strogim za Home Secretary, ki jih je to sodišče iz njih izpeljalo, da ohranitev imena tožeče stranke na spornem seznamu ostaja upravičena glede na vsa dejstva in okoliščine, o katerih se je morala POAC izreči (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 17. januarja 1995 v zadevi Publishers Association proti Komisiji, C-360/92 P, Recueil, str. I-23, točke od 39 do 44).

180 To velja še zlasti glede ugotovitve POAC, da bi si vsaka razumna oseba od septembra 2006 lahko ustvarila le eno pošteno mnenje, namreč, da tožeča stranka ne izpolnjuje več

nobenega merila, ki se zahteva za to, da se upraviči ohranitev njene prepovedi kot teroristične organizacije oziroma, povedano drugače, da od tega obdobja ni več vpletena v terorizem. V teh okoliščinah bi moral Svet vsaj ponovno preveriti svojo presojo o obstoju sklepa pristojnega nacionalnega organa, ki temelji na „trdnih in zaupanja vrednih dokazih“ v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931.

181 Svet se je na obravnavi trudil to očitno nezadostno obrazložitev popraviti z zatrjevanjem in s primeri v podporo trditvi, da naj bi bilo tudi na podlagi dejstev, ki jih je ugotovila POAC, na dan sprejetja Sklepa 2007/868 še vedno mogoče razumno šteti, da je bila tožeča stranka vpletena v teroristična dejanja v smislu Uredbe št. 2580/2001 in da je zato zamrznitev njenih sredstev še naprej utemeljena (glej točko 163 zgoraj).

182 V zvezi s tem je treba vendarle opozoriti, da je treba obrazložitev akta načeloma posredovati zadevnemu subjektu istočasno z aktom, ki posega v njegov položaj, in da neobrazložitev oziroma očitno nezadostne obrazložitve ni mogoče popraviti z dejstvom, da je bil zadevni subjekt seznanjen z obrazložitvijo akta med postopkom pred sodiščem Skupnosti (glej v točki 1 zgoraj navedeno sodbo OMPI, točka 139, in navedena sodna praksa).

183 Tretjič, Sodišče prve stopnje meni, da čeprav bi Svet brez dvoma lahko upošteval obstoj pravnih sredstev zoper sklep POAC ter njihovo dejansko izvajanje s strani Home Secretary, zanj v obravnavani zadevi ne zadošča sklicevanje, da je Home Secretary skušal vložiti pritožbo, da mu ne bi bilo treba posebej upoštevati dejanskih ugotovitev, do katerih je prišla POAC, ter pravnih posledic, ki jih je iz njih izpeljala.

184 To velja še toliko bolj, po eni strani, ker je POAC kot sodni organ, pristojen za nadzor zakonitosti aktov Home Secretary, opisala zavrnitev prekinitve prepovedi delovanja tožeče stranke kot „nespametno“ in „pokvarjeno“ ter, po drugi strani, ker je bil Svet obveščen o tem, da je POAC zavrnila, da bi Home Secretary dovolila vložitev take pritožbe, kot tudi o razlogih za zavrnitev, ker po mnenju OPAC noben od argumentov, ki jih je predložil Home Secretary, ni imel razumnih možnosti za uspeh pred Court of Appeal.

185 Sodišče prve stopnje na koncu ugotavlja, da glede na vse upoštevne podatke in ob upoštevanju posebnih okoliščin v obravnavani zadevi ohranitev zamrznitve sredstev tožeče stranke, izvedene na podlagi člena 1 Sklepa 2007/868, v povezavi s točko 2.19 seznama v prilogi k temu Sklepu, v poglavju „Skupine in subjekti“, ni pravno zadostno obrazložena.

186 Ta ugotovitev vodi k razglasitvi ničnosti teh določb v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko.

187 Poleg tega noben od tožbenih razlogov, ki jih navaja tožeča stranka, ne more utemeljiti njene zahteve za razglasitev ničnosti, če se nanaša nanjo, drugih določb navedenega sklepa, zlasti njegovega člena 2, ki določa razveljavitev Sklepa 2007/445.

Stroški

188 V skladu s členom 87(3) Poslovnika lahko Sodišče prve stopnje razdeli stroške ali odloči, da vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka stranka uspe samo deloma ali v izjemnih okoliščinah.

- 189 Na podlagi prvega pododstavka člena 87(4) Poslovnika države članice in institucije, ki so se kot intervenientke udeležile postopka, nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (sedmi senat)

razsodilo:

1. Tožbo se zavrne kot neutemeljeno v delu, v katerem se nanaša na razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2007/445/ES z dne 28. junija 2007 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in na razveljavitvi sklepov 2006/379/ES in 2006/1008/ES (UL L 169, str. 58).
2. Člen 1 Sklepa Sveta 2007/868/ES z dne 20. decembra 2007 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in razveljavitvi Sklepa 2007/445 (UL L 340, str. 100), in točka 2.19 seznama iz priloge k temu sklepu, se razglasita za nična v delu, v katerem se nanašata na People's Mojahedin Organization of Iran.

- 3. Tožbo se zavrne kot neutemeljeno v delu, v katerem se nanaša na razglasitev ničnosti drugih določb Sklepa 2007/868, ki se nanaša na People's Mojahedin Organization of Iran.**
- 4. Svet poleg lastnih stroškov nosi tretjino stroškov People's Mojahedin Organization of Iran.**
- 5. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, Komisija in Kraljevina Nizozemska nosijo lastne stroške.**

Forwood

Šváby

Truchot

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 23. oktobra 2008.

Sodni tajnik

Predsednik

E. Coulon

N. J. Forwood